

ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง
ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550.

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธีระ สุภาวิมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2551

ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง
ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550.

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธีระ สุภาวิมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง
ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ
ของ
ธีระ สุภาวิมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

ธีระ สุภาวิมล. (2551). ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
อ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550.
ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ, อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง.

จุดมุ่งหมายการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษาปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 300 คน เป็นนักเรียน
ชาย 150 คน เป็นนักเรียนหญิง 150 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี
และมอร์แกนและใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านและมีค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามกับ .89 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาความถี่ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เปรียบเทียบข้อมูลโดยใช้สถิติที (t-test Independent) และกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มี
ต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก
ทุกด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21, 3.90, 3.89, 3.91, 3.64 และ 3.96

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
อ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับ
นักเรียนหญิง ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการ
วัดผลและการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

SATISFACTION OF SECONDARY STUDENTS IN THE SCHOOLS
UNDER THE LOCAL ADMINISTRATION OF ANGTHONG PROVINCE TOWARDS
THE TEACHING APPROACHES OF HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION
IN ACADEMIC YEAR 2007

AN ABSTRACT
BY
TEERA SUPAVIMOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements For the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2008

Teera Suphavimon. (2008). *Satisfaction of Secondary Students in the Schools Under the Local Administration of Angthong Province Towards the Teaching approaches of Health and Physical Education in Academic Year 2007*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Thawuth Pluemsamran, Mr.Lumphong Sornrung.

The purposes of this research were to study and compare the satisfaction of secondary students in the schools under the local administration of Angthong province towards the teaching approaches of health and physical education in academic year 2007. The sample group of the study was 300 students in the third level-secondary education grade 3 that divided to 150 male and 150 female. That has gotten by Krejcie and Morgan method and stratified random sampling. The research instrument for data collection was a questionnaire that have estimated by 3 experts. The reliability of this questionnaire is .89 The data were statistically analyzed by frequency, mean, standard deviation and t-test independent at level .05

The results of the research were as follow :

1. The satisfaction of secondary students in the schools under the local administration of Angthong province towards the teaching approaches of health and physical education in academic year 2007, over all aspects : purpose of physical education, content and curriculum, learning activities, teachers, efficiency, place, equipment and accommodation and assessment were in high level by average as follow 3.21, 3.90 3.89, 3.91, 3.64, and 3.96
2. To compare the satisfaction of secondary students in the schools under the local administration of Angthong province towards the teaching approaches of health and physical education in academe year 2007between male and female students in the following aspects : purpose of physical education, content and curriculum, learning activities, teachers' efficiency, plase, equipment, accomoduation and assessment weren't different.

ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง
ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

ของ
ธีระ สุภาวิมล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร
.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)
.....กรรมการ
(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า
.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)
.....กรรมการ
(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ และรองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง คณะกรรมการสอบปากเปล่าที่ได้ให้คำปรึกษาคำแนะนำข้อคิดเห็นและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทั้งให้ความสนับสนุนเอาใจใส่ให้กำลังใจมาโดยตลอดทำให้ผู้วิจัยสามารถทำปริญญานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ อาจารย์ขวัญใจ ต้นสุวรรณ ท่านผู้อำนวยการมนัส ครอบญาติ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการสมาน วิหกรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 1 วัดต้นสน ท่านผู้อำนวยการบัวหลวง พุกเพชร ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 2 วัดโล่ห์สุทธาวาส ท่านผู้อำนวยการ มนัส ครอบญาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล คณะครูอาจารย์ และนักเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมชาย สุภาวิมล ผู้ล่วงลับ ผู้เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการศึกษา คุณแม่แสง สุภาวิมล ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนและคุณสมลักษณ์ สุภาวิมล เด็กหญิงพิมพ์ไทย สุภาวิมล เด็กชายพงศกร สุภาวิมล ที่เป็นกำลังใจมาตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูให้ความรัก ความอบอุ่นผู้วิจัยและขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จและได้รับประสบการณ์อันมีคุณค่ายิ่ง

ธีระ สุภาวิมล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของความพึงพอใจ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
วิธีการสร้างแรงจูงใจในพลศึกษา.....	10
ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา.....	12
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	14
องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	18
บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา.....	18
คุณสมบัติของครูพลศึกษา.....	19
วิธีสอนพลศึกษา.....	20
วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	21
กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	22
การจัดกิจกรรมพลศึกษาตามโปรแกรมการบริหาร.....	23
ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร.....	24
ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้การสอน.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	38
งานวิจัยในประเทศ.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	46
วิธีหาคุณภาพเครื่องมือ.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	62
วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก.....	74
ภาคผนวก ข.....	85
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	87

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นระดับชั้น.....	45
3 เพศผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองอ่างทอง	50
4 ระดับชั้นของผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองอ่างทอง	50
5 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา.....	51
6 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร.....	52
7 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้.....	53
8 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน.....	54
9 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	55
10 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านการวัดผล และประเมินผล.....	56
11 ความพึงพอใจที่มีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษาในภาพรวม.....	57
12 ความพึงพอใจที่มีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษาด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ.....	58

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2 กระบวนการนำหลักสูตรพลศึกษาไปใช้.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว บุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันได้ การสื่อสารไร้พรมแดนปัญหาต่างๆ จึงเกิดขึ้นมากมายต่อประชากร ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ทรัพยากรมนุษย์จึงต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อทันต่อเหตุการณ์ดังกล่าว ดังนั้นรัฐจึงปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในโลก (กระทรวงศึกษาธิการ 2545 : 13) การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง และมีการพัฒนาทางจิตใจ อารมณ์และสังคมที่ดีด้วย วิชาพลศึกษานอกจากจะเน้นเรื่องสมรรถภาพทางกายแล้วยังรวมไปถึงการใช้ประสบการณ์การแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดีเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้วิชาพลศึกษายังสอนให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นผู้มีความสุภาพเรียบร้อย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเป็นผู้มีความยุติธรรม มีความอดทนอดกลั้น และมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาทั้งสิ้น วิชาพลศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของประเทศชาติต่อไป รัฐบาลตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา จึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะการพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร่างกายที่ถูกต้อง สร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิต และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้จัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ นอกจากนี้วิชาพลศึกษายังมีส่วนทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่ดีมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นคุณสมบัติของประชากรที่พึงประสงค์ ของประเทศชาติ ทางแพทย์เชื่อว่า การที่นักเรียนได้เรียนวิชานี้จะทำให้สมองปลอดโปร่ง ได้เปลี่ยนบรรยากาศจากการที่เรียนเคร่งเครียด

จากเรียนวิชาสามัญ ยิ่งกว่านั้น ร่างกายคนเราต้องการความเคลื่อนไหว หากได้ดำเนินอย่างถูกวิธี ถูกหลักวิชาการ จะทำให้เกิดความแข็งแรง สมบูรณ์ทางร่างกายและเป็นผลทำให้จิตใจสบาย สมองพร้อมที่จะเรียนวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย เพราะร่างกายกับจิตใจแยกกันไม่ได้อย่างเด็ดขาด ความเชื่อนี้มีมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณว่า “Men sane in Copore sanoor, A sound mind in a sound body” หรือจิตใจที่แจ่มใส ย่อมอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์

ในการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 วิชาพลศึกษาอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในสมัยก่อนนั้นผู้คนมักจะมองว่าพลศึกษาเป็นการพัฒนาในทางร่างกายเพียงอย่างเดียวเพราะว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในทางพลศึกษาทำให้มองเห็นชัดเจน โดยเฉพาะด้านเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนี้ความคิดต่าง ๆ เหล่านี้ได้เปลี่ยนไปแล้ว เพราะทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีความสัมพันธ์กันทั้งทางร่างกายจิตใจ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกันไป พลศึกษาเป็นวิชาแขนงหนึ่งของกระบวนการศึกษาที่ไม่ได้มุ่งพัฒนาเพียงด้านร่างกาย แต่พลศึกษามีเป้าหมายที่สำคัญคือ

1) ใช้กิจกรรมเหล่านั้นไปอยู่ในชีวิตประจำวัน คือ โปรแกรมพลศึกษาเป็นเรื่องของการช่วยผู้เรียนได้รู้จักการรวบรวมเอากิจกรรมพลศึกษาบางรูปแบบมาใช้ในชีวิตประจำวันจะได้ประสบการณ์ที่ดีมีคุณค่าต่อสุขภาพ 2) พัฒนาทางทักษะ คือ การช่วยปรับปรุงทักษะทางร่างกาย ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการถ่ายทอดทักษะอย่างถูกต้องเป็นลำดับขั้นตอนจากผู้สอน 3) พัฒนาทางด้านสมรรถภาพทางกายคือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จกับการออกกำลังกายและกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นหนทางนำไปสู่ผู้ที่มีสุขภาพดี 4) พัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคม สิ่งแวดล้อม ในกิจกรรมพลศึกษาช่วยผู้เรียนมีประสบการณ์ เกิดการพัฒนาทางทักษะด้านสังคมและอารมณ์ ซึ่งประสบการณ์นี้ได้มาจากการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน รู้แพ้รู้ชนะในเกมกีฬา ประสบการณ์ดังกล่าวมีความสำคัญต่อผู้เรียนมาก เพราะจะฝึกให้ผู้รู้จักคนในสังคมภายนอก 5) พัฒนาการด้านความรู้ซึ่งเกี่ยวกับความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย ซึ่งทำให้ทราบถึงประโยชน์ในการออกกำลังกายว่ามี ประโยชน์อย่างไร สามารถนำไปใช้บอกกล่าวผู้อื่นได้ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536 : 25-27)

ในการที่เรียนพลศึกษานั้น สถานศึกษาทุกแห่งต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความพึงพอใจในการเรียน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้เรียน เพราะเป็นความรู้สึกของผู้เรียนว่าพึงพอใจเพียงใดต่อสิ่งที่กำลังสัมผัสอยู่ ถ้าผู้เรียนมีความสุขทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ไม่รู้สึกลำบากกับการเรียน เมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณภาพที่จะเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป การที่จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ

ซึ่งความพึงพอใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน วิชาพลศึกษา การจัดสภาพการเรียนรู้หรือจัดบรรยากาศในการเรียนที่เหมาะสม จะทำให้นักเรียนเกิด ความพึงพอใจและสนุกสนานกับการเรียน โดยครูผู้สอนจัดบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนสนใจ หรือพึงพอใจได้ ดังนั้น ในการจัดการเรียนพลศึกษาควรเริ่มจัดตั้งแต่ 1) เรื่องของจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะทำให้นักเรียนรู้ว่าเรียนอะไรและเมื่อเรียนไปแล้วจะได้อะไรบ้างกับการเรียน 2) ด้านเนื้อหา สาระของหลักสูตร ซึ่งเนื้อหาสาระต่าง ๆ จะมีอยู่ในตัวหลักสูตรเอง 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน 5) ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ด้านการวัดผล และประเมินผล ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญยิ่งในการเรียนพลศึกษา (สุวิทย์ สว่างโรจน์. 2546 : 9 ; อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2537 : 70)

การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง จัดการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายได้นั้น ต้องมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การสอน หลักสูตร งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน ตลอดจนการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ต่างก็ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ตามสภาพแวดล้อม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกิดแรงจูงใจที่จะทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่มีโรงเรียนในสังกัดอยู่ทั้งสิ้น 3 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนเทศบาล 1 วัดต้นสน 2) โรงเรียนเทศบาล 2 วัดไผ่สุทธาวาส 3) โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดต่อการเรียน สาระสุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อที่จะนำผลการศึกษาที่ได้ไปปรับปรุงการจัดหลักสูตรและการเรียน การสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์บรรลุผล ตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
อ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550
จำแนกเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความพึงพอใจของเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
อ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550
และทำให้ทราบความแตกต่างความพึงพอใจในการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน
การสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง
ปีการศึกษา 2550 ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 3 โรงเรียนคือ

1. โรงเรียนเทศบาล 1 วัดต้นสนมีนักเรียนชายที่เรียนในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 60 คน
มีนักเรียนหญิงที่เรียนในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 63 คน รวมทั้งสิ้น 123 คน
2. โรงเรียนเทศบาล 2 วัดโล่ห์พลาวาสมีนักเรียนชายที่เรียนในช่วงชั้นที่ 3
จำนวน 57 คน มีนักเรียนหญิงที่เรียนในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 107 คน
3. โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล มีนักเรียนชายที่เรียนในช่วงชั้นที่ 3
จำนวน 153 คน มีนักเรียนหญิงที่เรียนในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 126 คน รวมทั้งสิ้น 279 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัด
เทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอน สาระสุขศึกษาและพลศึกษาปีการศึกษา 2550
เป็นนักเรียนชาย 270 คน นักเรียนหญิง 239 คน รวมทั้งสิ้น 509 คน จากนั้นนำประชากรที่ได้
เทียบตารางการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejeie and Morgan)
ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คน และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างไว้มากกว่าที่กำหนดจากตารางคือ 300 คน
แบ่งเป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 150 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

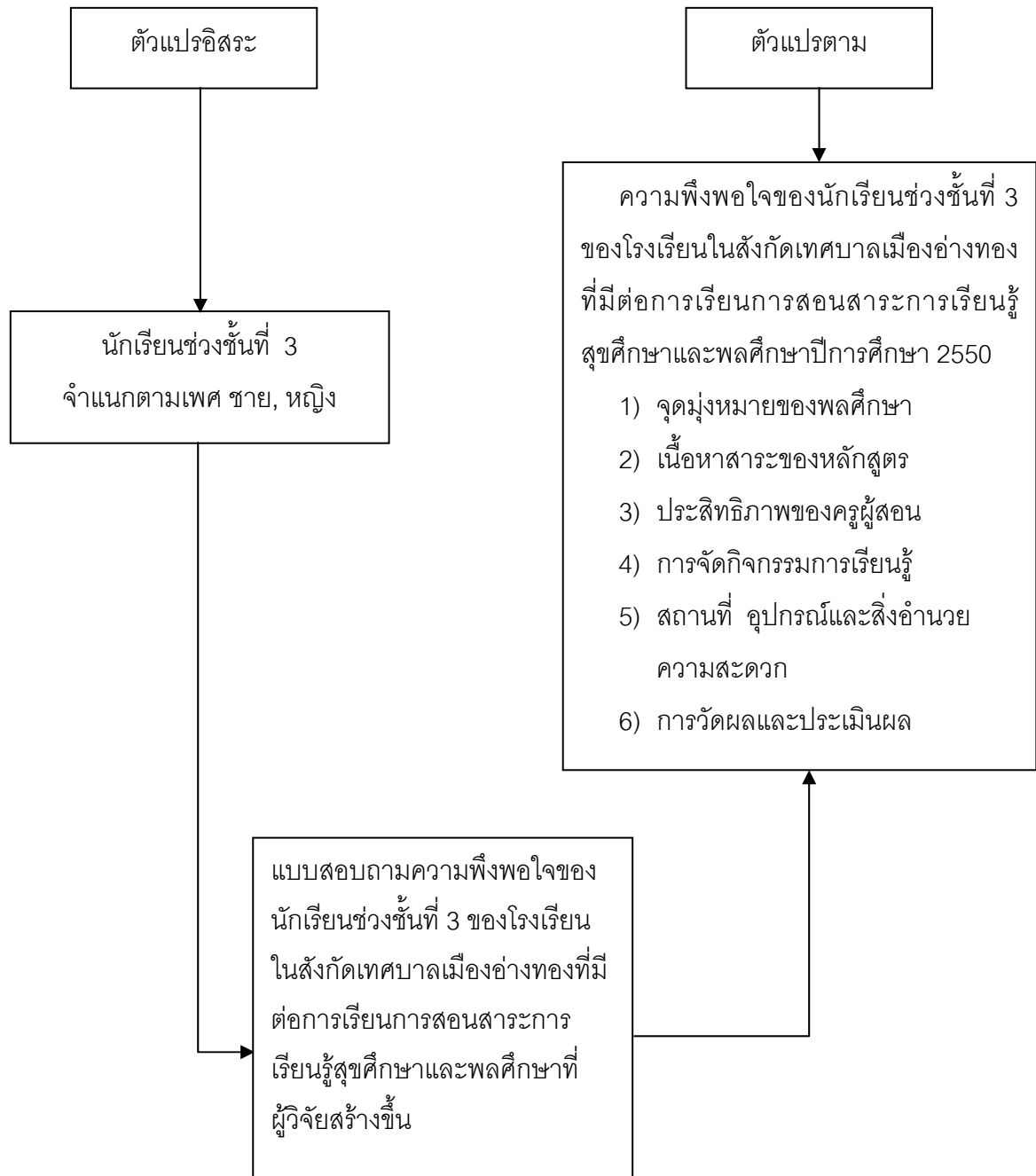
1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศ คือ เพศชายและเพศหญิง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัด

เทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความพึงพอใจ** หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ อารมณ์ ความรู้สึก และแรงจูงใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนพลศึกษา
2. **การเรียนการสอน** หมายถึง วิธีสอนในแบบต่างๆ ที่ครูนำมาใช้สอนประกอบด้วยการอธิบายการตั้งคำถาม การสาธิต การมอบหมายกิจกรรมให้ปฏิบัติ
3. **สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา** หมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางร่างกายโดยกิจกรรมเหล่านั้นได้รับเลือกตามหลักและวิธีการเป็นอย่างดีสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
4. **นักเรียนช่วงชั้นที่ 3** หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
5. **โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง** หมายถึง สถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ซึ่งมีทั้งหมด 3 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนเทศบาล 1 วัดต้นสน 2) โรงเรียนเทศบาล 2 วัดโล่สุทธาวาส 3) โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. วิธีสร้างแรงจูงใจในพลศึกษา
3. ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา
4. หลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 5. องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 6. บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 7. คุณสมบัติของครูพลศึกษา
 8. วิธีสอนพลศึกษา
 9. วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
 10. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 11. การจัดกิจกรรมพลศึกษาตามโปรแกรมการบริหาร
 12. ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
 13. ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้
 14. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน
 15. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 15.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 15.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความหมายของความพึงพอใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าความหมายของความพึงพอใจมีผู้ให้ความหมายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

วอลเลอ์สแตน (Wallerstein. 1971 : 256) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและอธิบายว่า

ความพึงพอใจเป็นขบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่า มีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้อง ศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้น

กิลเมอร์ (ประภา ตุลานนท์. 2540 : 23 ; อ้างอิงจาก Gilmer. 1972 : 25) อธิบายว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึงผลของทัศนคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงาน และมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งความพื่อนั้นได้แก่ ความรู้สึก ที่มีความสำเร็จในผลงาน รู้ว่าได้รับการยกย่อง และรู้สึกว่ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

กู๊ด (ประภา ตุลานนท์. 2540 : 23; อ้างอิง จาก Good. 1973 : 320) ให้ความหมายของ ความพึงพอใจว่า หมายถึงคุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆ และ ทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

จากความหมายต่างๆ ข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทาง พฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆ

1.1 ความพึงพอใจในการเรียนและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดการเรียนการสอน การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนเป็น องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่ (ประภา ตุลานนท์. 2540 : 23 ; อ้างอิงจาก สมบูรณ์ พรหมภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินคำ. 2518 : 416) กล่าวว่า การที่บุคคล จะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจ สุขใจ เบื้องต้นนั้นคือ บุคคลต้องได้รับการสนใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม สรุปได้ว่า นักเรียน ที่สติปัญญาเท่ากัน ถ้ามีแรงจูงใจในการเรียนต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ซึ่งตรงกับ ความคิดเห็นของฮิลล์ (ประภา ตุลานนท์. 2540 : 23 ; อ้างอิงจาก Hill.n.d.) ที่ว่าการเรียนรู้ จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อผู้เรียนได้รับการสนใจ

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ เพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการสอนสูงมาก ดังนั้นในการเรียนการสอนผู้บริหารและผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจ ให้เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ มีความสนใจต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะว่า การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้ก็เพราะผู้บริหารและผู้สอนให้ความสำคัญรวมทั้ง เป็นความพยายามของผู้เรียนด้วย

1.2 ทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจหรือการจูงใจ (Motivation) หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นหรือถูกผลักดัน ให้แสดงพฤติกรรมเพื่อไปยังจุดหมายปลายทางที่วางไว้ แต่การจูงใจจะมีได้ต้องอาศัยสิ่งจูงใจ

เป็นเครื่องล่อดังที่ (ประภา ตุลานนท์. 2540 : 24) กล่าวไว้ว่า การจูงใจหมายถึงความพยายามชักจูงให้ผู้อื่นแสดงออกหรือปฏิบัติตามสิ่งจูงใจ สำหรับสิ่งจูงใจเป็นเครื่องล่อหรือกระตุ้นเพื่อให้เกิดการจูงใจนั้นสอดคล้องกับกู๊ด (Good. 1959 : 281) ให้ความหมายแรงจูงใจว่า แรงจูงใจหมายถึงวัตถุหรือสภาวะใด ๆ ที่สามารถเร้าให้เกิดการจูงใจได้

นักจิตวิทยาแบ่งการจูงใจเกี่ยวกับการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. **แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)** ได้แก่ การจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกภายในของผู้เรียนเอง เช่น ความต้องการ ความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก กระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากเรียน เต็มใจและตั้งใจเรียน เพราะต้องการความรู้ มีใช้เรียนเพราะหวังผลอย่างอื่น

2. **แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)** ได้แก่ การจูงใจที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกมาใช้จูงหรือกระตุ้นให้เกิดการจูงใจภายในขึ้นเป็นต้นว่า วิธีสอนบุคลิกภาพของผู้สอน และเทคนิคที่ครูใช้ในการสอนจะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน การกระทำที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกไม่ได้เป็นการกระทำ เพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นอย่างแท้จริงแต่เป็นการกระทำเพื่อสิ่งจูงใจอย่างอื่น เช่น การเรียนที่หวังคะแนน นอกเหนือไปจากการได้รับความรู้

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ การจูงใจภายในจึงเป็นลักษณะการจูงใจที่ดีและมีอิทธิพลที่สุดต่อกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจภายในขึ้นโดยใช้การจูงใจภายนอกช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก เช่น ใช้หลักการให้รางวัล และลงโทษการชมเชยและการตำหนิ การแข่งขันและการร่วมมือต่าง ๆ แต่ในความเป็นจริงการจัดการศึกษาโดยทั่วไปมักพบว่า การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดแรงจูงใจภายในขึ้นนั้น กระทำได้ยากมากเพราะเหตุนี้ในการจัดการศึกษาจึงพบเสมอว่า ส่วนใหญ่จะสร้างแรงจูงใจภายนอกก่อน เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในขึ้นภายหลังและในการสร้างแรงจูงใจไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายในหรือภายนอกจะต้องทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา จึงจะบังเกิดผลดีทั้งนี้เพราะว่า เมื่อร่างกายเกิดความต้องการจะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจที่เป็นตัวกระตุ้นหรือผลักดันให้ร่างกายแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการพฤติกรรมที่กระทำจึงมีทิศทางหรือจุดมุ่งหมาย เมื่อร่างกายได้สิ่งที่ต้องการแล้วก็จะเกิดความพึงพอใจแรงขับก็จะลดลง (ประภา ตุลานนท์. 2540 : 25) เพราะฉะนั้นในการเรียน การสอนผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนเกิดแรงขับหรือแรงจูงใจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อผู้เรียนจะได้สนใจติดตามบทเรียนอย่างต่อเนื่องทำให้เรียนรู้ได้อย่างได้ผล

แต่เนื่องจากแรงจูงใจ เกิดจากความต้องการผู้สอนจึงจำเป็นต้องทราบถึงความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง เพื่อจะได้หาแนวทางสร้างสิ่งจูงใจตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

2. วิธีการสร้างแรงจูงใจในพลศึกษา

(วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523 : 82 – 86) กล่าวว่า แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากไม่น้อยกว่าการเรียนการสอนอย่างอื่น การที่ครูสามารถหาวิธีสร้างแรงจูงใจที่ดีได้นั้น นอกจากจะช่วยทำให้การเรียนการสอนของนักเรียนได้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วยังจะเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และสามารถนำวิชาพลศึกษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน ทั้งในระหว่างที่ศึกษาเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนและหลังจากออกจากโรงเรียนไปแล้ว ด้วยวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนและการฝึก

1. การสร้างความพอใจในการเรียนและการฝึก

เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนวิชาพลศึกษา ก็คือความรู้สึกพอใจในการกระทำหรือการฝึกของตนเองในระหว่างที่เรียนวิชาพลศึกษานั้น ๆ ฉะนั้นในการเรียนแต่ละครั้ง ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและมีโอกาสได้ทดลองความสามารถของตนเอง ในประสบการณ์ใหม่ๆ ในช่วงเวลาเรียนอย่างทั่วถึงกัน โดยปกติถ้านักเรียนมีความสนุกสนานและประสบความสำเร็จในการกระทำของตนเองมักจะช่วยทำให้นักเรียนมีความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ต่อไปอีก แม้จะเป็นนอกเวลาเรียนก็ตาม ฉะนั้นครูผู้สอนควรเลือกวิธีการสอน กิจกรรม อุปกรณ์การสอนและสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและทดลองในประสบการณ์หรือทักษะใหม่ๆ อย่างทั่วถึงกัน ตัวอย่างเช่น ในการสอนวิธีเลี้ยงลูกฟุตบอลให้นักเรียนได้ฝึกเลี้ยงลูกฟุตบอลร่วมกัน ทุกคนในเวลาเดียวกันหรือถ้ามีลูกฟุตบอลไม่ครบถ้วนทุกคน ก็ควรแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเท่าจำนวนลูกฟุตบอลที่มีอยู่นั้นและให้แต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันเลี้ยงลูกฟุตบอลเวียนกันไป โดยแต่ละคนไม่ต้องเลี้ยงลูกนานเกินไปเพื่อไม่ให้คนอื่น ๆ ยืนรออยู่ในแถวนานเกินไป จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายหรือถ้าเป็นการสอนการยิงประตูด้วยหลังเท้า นักเรียนแต่ละคนก็ควรจะได้มีโอกาสฝึกการยิงประตูด้วยหลังเท้าด้วย เป็นต้น

2. วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ

วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นหัวใจที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวกระตือรือร้นและสนใจที่เรียนหรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า นักเรียนจะชอบเรียนหรือสนใจในการเรียน

วิชาพลศึกษามากน้อยเพียงใดขึ้นกับวิธีการสอนของครูว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด วิธีการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนไม่มีความสนใจในการเรียน แล้วยังทำให้เกิดปัญหาในการปกครองชั้นอีกด้วย ฉะนั้น ในการสอนวิชาพลศึกษาที่ดีนั้น ครูควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้ มีการเลือกวิธีการสอน การจัดชั้นการฝึก ตลอดจนอุปกรณ์การสอนและสถานที่ในการสอนที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ เพื่อให้ทุกคนได้สามารถมีส่วนร่วม และได้เรียนและฝึกหัดทักษะด้วยความสนุกสนานอย่างทั่วถึงพร้อม ๆ กัน โดยไม่เบื่อหน่ายและในขณะเดียวกันนักเรียนก็รู้สึกว่าคุณสามารถฝึกหัดหรือเรียนสิ่งที่ครูกำหนดไว้ได้

3. การจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมตามความสามารถหรือความต้องการของร่างกายและจิตใจจะทำให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามและมีความสำเร็จมากยิ่งขึ้น เป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกวิธีหนึ่ง กิจกรรมบางอย่างถ้ายากเกินไป นักเรียนเห็นว่าเกินความสามารถของตนเองที่กระทำได้จะเกิดความท้อถอยหรือความเบื่อหน่ายในการเรียนขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าการเรียนการสอนที่มีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนรวมกันด้วยแล้ว ความแตกต่างของนักเรียนก็ยิ่งมากขึ้น ครูก็ควรจะได้พึงระวังในความต่างนี้มากเป็นพิเศษ

4. การจัดกิจกรรมที่มีความหมายต่อนักเรียน

กิจกรรมต่างๆ ที่นำมาสอนนักเรียน ควรจะมีความหมายต่อนักเรียนในแง่ที่ว่านักเรียนสามารถนำทักษะนั้นไปใช้นอกเวลาเรียน นอกห้องเรียน นอกโรงเรียนหรือในชีวิตประจำวันอย่างไร เช่น ฟุตบอล ตะกร้อ แบดมินตัน เทนนิส วាយน้ำ หรือการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของร่างกาย เช่น การวิ่ง การวิ่งอยู่กับที่ การกระโดดเชือก การดันพื้น การดึงข้อหรือท่ากายบริหารต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านี้ถ้าครูได้นำสอนและให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการนำไปใช้แล้วจะทำให้ นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของกิจกรรม และนำกิจกรรมนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. การสร้างสภาพการณ์ที่ท้าทายต่อนักเรียน

นักเรียนมักจะชอบการท้าทายในด้านต่าง ๆ สำหรับทางด้านพลศึกษา นักเรียนต้องการท้าทายในความสามารถของตนเองหรือทดสอบความสามารถของตนเอง เช่น ทดสอบว่าตนมีความสามารถมากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นหรือมาตรฐานมีความสามารถมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นหรือมาตรฐานโดยทั่วไปจะสูงหรือต่ำใกล้เคียงกันอย่างไร โดยเฉพาะในกิจกรรมส่วนบุคคลง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดกำลัง ความแข็งแรงทนทานของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัวของร่างกาย ด้วยการวิ่ง การกระโดด การดึงข้อการลูกนั่งหรือความแม่นยำในการยิงประตู การส่งลูก การรับลูก การขว้าง การปา การทุ่ม เหล่านี้เป็นต้นและควรจะมีวิธีการ

ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการทดสอบนั้น ๆ ด้วย ซึ่งทำได้โดยเอาสถิติหรือรายละเอียดของสถิติความสามารถทางด้านต่าง ๆ ของนักเรียนในห้องเรียนหรือของทั้งโรงเรียนหรือของนักเรียนในบริเวณละแวกเดียวกันติดไว้กับฝาผนังให้เห็นได้โดยชัดเจน และการติดสถิติเหล่านี้ควรเป็นไปในลักษณะเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีความพยายามมากขึ้น และได้มีการเปรียบเทียบกับความสามารถของตนเอง และผลที่ได้ก็คือเป็นการเพิ่มความสามารถของนักเรียนโดยไม่รู้ตัว

6. การจัดการแข่งขัน

เมื่อนักเรียนได้เรียนทักษะแต่ละครั้งแล้ว ควรจะให้นำทักษะที่ได้เรียนไปแล้วนั้นไปใช้แข่งขันในสภาพการณ์ของการแข่งขันอย่างแท้จริง ซึ่งอาจจะเป็นการแข่งขันที่ใช้ทักษะนั้นอย่างเดียวนิรูปของวิธีหรือการแข่งขันผสมทักษะอย่างอื่นในรูปของเกมการเล่น ตัวอย่างเช่น การเรียนทักษะเกี่ยวกับการส่งลูกและเลี้ยงลูก เมื่อนักเรียนได้เรียนทักษะการส่งลูก รับลูกและได้ฝึกหัดจนสามารถทำได้พอสมควรแล้ว ครูอาจจะจัดให้นักเรียนฝึกหัดเลี้ยงลูกและส่งลูกแข่งขันในรูปปริoleyเป็นต้น

7. การยกย่องในความสำเร็จ

การยกย่องในความสำเร็จคือเป็นประเด็นอย่างหนึ่งในสังคม คือถ้าผู้ใดมีความสามารถเป็นพิเศษแล้วจะมีเครื่องหมายหรือสิ่งของเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความสามารถหรือความสำเร็จนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น อาจจะทำให้เป็นของรางวัลประกาศนียบัตรหรือประกาศรายชื่อให้เป็นที่ยอมรับอย่างใดก็ได้ การให้รางวัลนี้ควรเป็นการให้รางวัลที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ๆ โดยตรงที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ต่อไปอีก

3. ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

กู๊ด (Good. 1959 : 368) ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไกเจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

บุชเชอร์ (Bucher. 1960 : 31) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

คามิลล์ และโรซาลิน (Camille and Rosalind. 1963 : 54) ให้ความหมายว่า พลศึกษา เป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบันหรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้น จะมีข้อกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 1) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์ (2527 : 37) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งนำเอากิจกรรมทางพลศึกษาที่เลือกสรรแล้วเป็นองค์ประกอบในการสร้างคนให้มีคุณค่า ทำให้คนเจริญ งามงาม ช่วยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

จรวัย แก่นวงศ์คำ (2529 : 17) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญ งามงาม และมีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมโดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษามองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น โดยได้พยายามปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตร เนื้อหาวิชาและตัวครูผู้สอนให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา แต่ยังพบปัญหาด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 :14 -15) ให้ความหมายพลศึกษาว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้มีชีวิตยืนยาวและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักฐานบทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาในแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการเลือกสรรแล้วว่าสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1-27)

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well Being) ของคนแต่ละคน และสังคมสุขภาพจึงหมายถึงรวมถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคล ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาและกิจกรรมเหล่านั้น ได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษา จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้ายคือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic)

ในการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง และมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รู้จักการสร้าง ความรับผิดชอบต่อสังคมและสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นทั้งที่โรงเรียนที่บ้าน และในชุมชน ทั้งชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยและชุมชนอื่นๆ ที่แตกต่างกันออกไป ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิต

ที่แตกต่างกันและยอมรับในความต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหา ทำทลายความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้งและการสร้างเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกาย และกีฬาต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการ ทางกายได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรง ตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬา กิจกรรมนั้นหนาแน่นกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิด การพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่าง ๆ คือการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้องเชื่อมโยง บูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีก 7 กลุ่มและยังนำไปจัดเป็น กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนเพื่อการ เติบโตให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้ เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรให้สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชนและท้องถิ่น ไปพร้อมกัน

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียน จะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติและค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬา ไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต ทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) ผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง การใช้ยา สารเสพติดและความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ
2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจอิทธิพลของครอบครัว เพื่อสังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้ถูกต้อง ตามหลักการเป็นประจำสม่ำเสมอด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน
4. แสดงความรับผิดชอบให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัย ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนด
5. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงการป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม
6. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยและมีวิถีชีวิตที่ดี

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาระดับพื้นฐาน

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1: เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1: เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

1. แสดงความสามารถทางกายในการเล่นกีฬาประเภทบุคคล กีฬาประเภททีม การเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ การเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ และการทำงานต่าง ๆ

2. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวแบบต่าง ๆ และนำไปใช้ในการเล่นกีฬา

3. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีภาพของการกีฬา

1. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ
2. ยอมรับและเห็นคุณค่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอกับการเสริมสร้างวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. ประยุกต์หลักการรู้การป้องกันและการให้ความร่วมมือในการเล่นและแข่งกีฬาที่เลือกด้วยความชื่นชอบ
4. แสดงความรู้เกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา ความปลอดภัยและกลวิธีต่าง ๆ ในระหว่างการเล่นและการแข่งขันกีฬากับผู้อื่น และยึดมั่นในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
5. แสดงความรับผิดชอบของตนเองในระหว่างการแข่งขันกิจกรรมทางกายและการเล่นกีฬาเป็นทีม
6. แสดงทักษะการให้ความร่วมมือในระหว่างการแข่งขันกิจกรรมทางกายและการเล่นกีฬาเป็นทีมตามโครงสร้างที่กำหนดไว้
7. แสดงความมีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมสุนทรีภาพของการกีฬาทั้งในการเล่น การดูและการแข่งขัน

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ.4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

1. วิเคราะห์บทบาทและความรับผิดชอบของบุคคลที่มีต่อการสร้างเสริมสุขภาพ และป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ
2. ประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยงและสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง ชุมชนและสังคม
3. ประเมินวิธีการและกระบวนการจัดการกับอารมณ์และความเครียดและนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงตนเอง

4. ออกกำลังกาย พักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมจนเป็นกิจนิสัย
5. เข้าใจงานของสาธารณสุขของชุมชนและของประเทศ และสามารถให้ความร่วมมือได้เป็นอย่างดี
6. ประเมิน สร้างเสริมและดำรงสมรรถภาพทางกาย และทางจิตตามหลักการ วิธีการ และความต้องการ
7. พัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและหรือสมรรถภาพทางกลไกตามความต้องการจนสำเร็จตามเป้าหมาย

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติดและความรุนแรง

5. องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ตามหลักสูตร ได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตรและระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดี เพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถในการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษา อยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพดี ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิภาพที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดี และศรัทธาในอาชีพของตน (ผาณิต บิลมาศ. 2522 : 256)

6. บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวม ๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น กริยา ทำทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ทักษะคติ ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่งบุญเจจ สุวรรณฤกษ์ (2523 : 11 – 12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิภาพที่ดีต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความสุขดีทั้งกายและจิตใจ สุขภาพประกอบด้วยความแข็งแรง ว่องไว

มีความอดทนไม่เจ็บป่วย และไม่พิการ สุขภาพจิตประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผลเป็นต้น

2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในทางพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ในทันสมัย ผักผ่อน ทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติม

3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่นักเรียน มีความสามารถในการสอน และฝึกทักษะให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. มีความประพฤติอยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้อง ตามวัฒนธรรม สะอาด และเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 168) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวม มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการ แก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่าง ที่ดีของนักเรียนได้และมีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถ จัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษาของชาติ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาและต้องการสนับสนุน ให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

7. คุณสมบัติของครูพลศึกษา

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2519 : 34) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษา ควรมีวัยอันสมควร มีสุขภาพดีอันจะเป็นตัวอย่างของเด็กได้เสมอ มีบุคลิกภาพที่ดีและสง่างาม และมีความเป็นมิตร ความประพฤติดีงาม น่าเลื่อมใส มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะกีฬา และความสามารถในทางพลศึกษาเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่รู้จักปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ มีสมรรถภาพในการเล่นกีฬาได้ด้วย มีความสามารถในการสอน รู้วิธีการสอน การฝึก ตลอดจนรู้จักวิธีการดำเนินงานพลศึกษาในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 40) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษา ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครู และวิชาพลศึกษา

2. เป็นผู้ที่มีศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้สึกในความรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 320 – 321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ในหลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือ
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมา

ให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึก

และเล่นกีฬาต่อไป

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจ

เป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ (Leadership)
9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

8. วิธีสอนพลศึกษา

วิธีสอน คือรูปแบบของการดำเนินการถ่ายทอดความรู้ การกำหนดรูปแบบสามารถดำเนินได้หลายวิธีและหลายเหตุผล แต่ในการกำหนดวิธีสอนจะต้องคำนึงถึงชนิดของความรู้ที่จะถ่ายทอด วิธีการสื่อสารที่จะใช้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและเทคนิค ตลอดจนอุปกรณ์ ซึ่งช่วยในการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่และสามารถสร้างเสริมขึ้นได้ (รุ่งทิวา จักรกร. 2527 : 35)

วิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เนื่องจากเป็นตัวเชื่อมระหว่างประสบการณ์เนื้อหากับตัวนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือมีพฤติกรรมจากจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจึงต้องเลือกวิธีที่สอนที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการ ความสนใจ ความพึงพอใจ

ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์และสถานการณ์ในการเรียนวิชานั้น ๆ เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและเป็นผลดี สำหรับวิธีสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงใช้ ในการสอนวิชาพลศึกษา มีด้วยกันหลายวิธีดังนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 109-116) ได้รวบรวมไว้มีดังนี้

1. วิธีสอนแบบบรรยาย (Lecture Method)
2. วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanations and Demonstration)
3. วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตนเอง
4. วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion)
5. วิธีสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำ (Assignment or Project)
6. วิธีสอนแบบให้การบ้าน (Homework)
7. วิธีสอนแบบทดลอง (Experiments)
8. วิธีสอนแบบคำถาม – คำตอบ (Questions and Answers)
9. วิธีสอนแบบใช้ตำราเรียน (Textbook)
10. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving)

การสอนพลศึกษาส่วนใหญ่จะต้องประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ การอบอุ่นร่างกาย การอธิบายประกอบการสาธิต การฝึกหัดเพื่อให้มีทักษะ การนำทักษะที่เรียนไปเล่นจริง ๆ และขั้นสุดท้ายการสรุปและสรุปปฏิบัติ (พิศ เจริญพงศ์. 2528 : 30)

9. วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา (Supplies, Equipment and Facilities in Physical Education Teaching)

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536 : 292 – 293) กล่าวไว้ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

1.1 วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกเบดมินตัน เชือก เป่ากระดาศที่ใช้ในการกีฬาวิ่งปืน เป็นต้น

1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น แป้นบาสเกตบอล ตาข่าย คาน แผ่นน้ำหนัก ไม้ซอฟท์บอล เบาะ รองเท้า เป็นต้น

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัยมีประสิทธิภาพและประหยัด วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การจัดเก็บ การดูแลรักษา สถานที่เก็บและอื่น ๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ที่ใช้ในการเรียน การสอน พลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ เป็นต้น และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

10. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

กิจกรรมพลศึกษา นับว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะพลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างที่ผู้เรียนพลศึกษาหรือเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูย่อมมีโอกาสดูแลและรู้ถึงนิสัยใจคอ พฤติกรรมและความต้องการของผู้เรียนได้ดี การสังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้ครูรู้ว่าผู้เรียนบกพร่องเรื่องใดพอใจหรือสนใจเรื่องอะไรและมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด ซึ่งเป็นข้อมูลให้ครูหาทางแก้ไขได้ถูกต้องและช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้าพบเพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่มเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิถีเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม กิจกรรมบางอย่างช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้ของร่วมกัน รู้จักบังคับ เคลื่อนไหวร่างกาย

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 320 – 326) ได้กล่าวถึงการเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่า ควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือ เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของนักเรียน
3. สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน และถ้าเป็นไปได้ควรให้นักเรียนได้เลือกเรียนเอง

4. อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน เพื่อความปลอดภัยและเป็นการสร้างแรงจูงใจ
5. เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนความสามารถของครู
6. สามารถนำไปใช้ในโอกาสต่อไปได้ คือ การนำไปใช้นอกเวลาเรียน
7. มีคุณค่าต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย
8. สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา และแนวการบริหารของโรงเรียน
9. ส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคล
10. สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติโดยปกตินอกห้องเรียนอยู่แล้ว
11. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและการแสดงออกที่ดีที่สังคมยอมรับ

11. การจัดกิจกรรมพลศึกษาตามโปรแกรมการบริหาร ควรมีลักษณะดังนี้

การจัดกิจกรรมพลศึกษาตามโปรแกรมการบริหาร ควรมีลักษณะดังนี้

1. การสอนในชั้นเรียน (Class Instruction) เน้นเรื่องประสบการณ์พลศึกษาการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนทั้งชายทั้งหญิงในชั่วโมงสอนตามปกติเป็นประจำ
2. กิจกรรมพลศึกษาพิเศษ (Adapted Activities) เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อให้สนองต่อความต้องการและความสนใจของนักเรียนที่ไม่สามารถจะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนปกติได้หรือจัดเวลาพิเศษเพิ่มเติมให้แก่คนที่อยากรู้มากขึ้น
3. การจัดกิจกรรมกีฬาระหว่างห้อง (Extra class Athletic Activities) เป็นโปรแกรมต่อเนื่องกับการสอนในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกและการแข่งขัน
4. การแข่งขันกีฬาในโรงเรียน (Intramural Activities) เป็นส่วนหนึ่งในโปรแกรมพลศึกษาที่ต้องจัดและดำเนินการอยู่ภายในโรงเรียน พร้อมทั้งให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย
5. การแข่งขันกีฬาเป็นพิเศษ (Extramural Activities) เป็นการจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อให้ นักเรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในวันพิเศษต่าง ๆ เช่น วันกีฬาสี วันสปอร์ตเดย์ เป็นต้น โดยอาจมีนักเรียนจาก 2 หรือ 3 โรงเรียน มาเข้าร่วมในการแข่งขัน แต่ไม่ใช่โปรแกรมระยะยาวหรือไม่ใช่การแข่งขันประจำเขตหรือชิงความเป็นผู้ชนะเลิศ
6. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Interscholastic Athletic Activities) เป็นโปรแกรมที่มีตัวแทนจากโรงเรียนต่าง ๆ มาแข่งขันกัน ซึ่งรวมทั้งการแข่งขันประจำฤดูประจำปีและมีการจัดรูปแบบการดำเนินการแข่งขันเพื่อชิงความเป็นผู้ชนะเลิศ

7. การแข่งขันกีฬาเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ (Related Activities) เป็นการแข่งขันระหว่างชมรม สมาคมหรือกลุ่มต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นการจัดดำเนินการ เพื่อเสริมสร้างโปรแกรมพลศึกษาให้สมบูรณ์ขึ้น

8. กิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ (Recreational Activities) เป็นโปรแกรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้นักเรียนได้เล่นได้ฝึกในเวลาว่าง นอกเหนือจากเวลาเรียนและเวลาแข่งขันต่าง ๆ การได้ฝึกเพิ่มเติมเช่นนี้จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงยิ่งขึ้น

12. ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

กมล สุดประเสริฐ (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 :10 ; อ้างอิงจาก กมล สุดประเสริฐ. 2516 : 10) กล่าวว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมและประสบการณ์ ทั้งหลายที่จัดให้กับเด็ก รวมถึงการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน ตลอดจนหนังสือหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการด้วย

สุมิตร คุณานุกร (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 : 10 ; อ้างอิงจาก สุมิตร คุณานุกร. 2518 : 3 – 4) กล่าวว่า หลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และได้ทำการวิจัย เรื่อง “ความหมายของหลักสูตร” โดยสำรวจความคิดเห็นจากบุคคลหลายอาชีพด้วยกันได้ผลสรุปดังนี้

1. กลุ่มศึกษานิเทศก์ (71.88%) เห็นว่า หลักสูตรคือ มวลกิจกรรมประสบการณ์ ทั้งหลายที่มีอยู่ในและนอกหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการทุกด้าน

2. กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษา (78.26%) เห็นว่าหลักสูตรคือ ประมวลกิจกรรม และประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดทั้งในและนอกห้องเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้เด็กเกิดพัฒนาการทุกด้าน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 : 10 ; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 1) ได้ให้ความหมายว่าหลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ที่ดี มีทักษะและเจตคติที่ดีอันจำเป็นในการดำรงชีวิต

เสริมศรี ไชยศร (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 : 11 ; อ้างอิงจาก เสริมศรี ไชยศร. 2526 : 1 – 2) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรในลักษณะที่เป็นมวลประสบการณ์

เซเลอร์และอเล็กซานเดอร์ (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุลและคณะ. 2539 : 1; อ้างอิงจาก Saylor and Alexander. 1954) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง 1) ความพยายามทั้งหมดของโรงเรียน ที่จะทำให้เกิดผลที่พึงปรารถนาในสถานการณ์ทั้งในและนอกโรงเรียน 2) ยอดรวมทั้งหมดของความ

พยายามของโรงเรียนที่จะทำให้เกิดผลต่อการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน ในสนามหรือในโรงเรียน

โอลิเวอร์ (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 : 1; อ้างอิงจาก Oliver. 1972) กล่าวว่าหลักสูตรหมายถึง โปรแกรมการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยโปรแกรมการเรียนการสอน โปรแกรมกิจกรรมนักเรียนและโปรแกรมการแนะแนว

นิตยา สุวรรณศรี (2538 : 4) สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร เป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตร จะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตร เป็นข้อกำหนดแผนการเรียน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาชาติ
3. หลักสูตร เป็นเอกสารทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตร เป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมการเริ่มการสอนในสถาบันการศึกษา ระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย
5. หลักสูตร เป็นแผนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารการศึกษา เพื่อที่จะอำนวยความสะดวก ควบคุมดูแลและติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบาย การจัดการศึกษาของรัฐด้วย
6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงานและพัฒนาการต่าง ๆ ของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
7. หลักสูตร จะกำหนดลักษณะรูปร่างของสังคมในอนาคตที่จะเป็นไปในรูปใด
8. หลักสูตร จะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็น ประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
9. หลักสูตร จะเป็นสิ่งบ่งชี้ความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยมีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 : 11; อ้างอิงจาก ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2529 : 10) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง กิจกรรมและประสบการณ์ ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน

สมโภช อเนกสุข (ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. 2539 : 11 ; อ้างอิงจาก สมโภช อเนกสุข. 2530 : 3) กล่าวว่า ปัจจุบันหลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์หรือกิจกรรม

ต่าง ๆ ที่ทางสถาบันการศึกษาจัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและช่วยให้เกิดพัฒนาการในทุกด้าน

จากคำกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า หลักสูตรหมายถึง โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนได้จัดการศึกษาแก่นักเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ยังรวมถึงกระบวนการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผลรวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้นักเรียนทั้งภายในและนอกโรงเรียน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2541 : 3)

ดังนั้น การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดี จำเป็นต้องมีหลักสูตรที่เปรียบได้กับแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

13. ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้

สัจจ อุทรานันท์ (2527 : 259-261) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ หลังจากได้ร่างหลักสูตรสำเร็จแล้วก็จะนำหลักสูตรไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป การนำเอาหลักสูตรไปให้ถึงผู้รับอันหนึ่งให้แก่ นักเรียนนั้นจะส่งผ่านผู้เกี่ยวข้องและผ่านระดับการปฏิบัติหลายระดับ ซึ่งเมื่อนับตั้งแต่ระดับเริ่มต้นไปถึงระดับสุดท้ายจะเป็นดังนี้

1. หลักสูตรระดับอุดมการณ์
2. หลักสูตรระดับเอกสาร
3. หลักสูตรระดับการเรียนรู้
4. หลักสูตรระดับปฏิบัติการ
5. หลักสูตรระดับระดับประสบการณ์

จากลำดับขั้นตอนของการทำงานเกี่ยวกับหลักสูตรที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการที่หลักสูตรซึ่งเริ่มต้นกำหนดจากความคิดของคณะพัฒนาหลักสูตรจนไปถึงผู้เรียนนั้น จะผ่านขั้นตอนการนำไปใช้อยู่หลายขั้นตอน ผู้ถ่ายทอดในการนำเอาอุดมการณ์ของคณะพัฒนาหลักสูตรไปถึงผู้เรียนนั้นก็ได้แก่ครูจะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

วิชัย ดิสสระ (2537 : 182 – 183) กล่าวว่า การนำหลักสูตรมัธยมศึกษาไปใช้เป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อนและกว้างขวางมาก จริงอยู่แม้ว่าการใช้หลักสูตรในทางทฤษฎีโดยทั่ว ๆ ไปจะมีลำดับขั้นตอนที่เรียงลำดับไว้อย่างต่อเนื่องกัน โดยเริ่มต้นที่การทำความเข้าใจและการวิเคราะห์

ด้วยหลักสูตรทั้งฉบับ การทำเอกสารประกอบหลักสูตรอันเป็นการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดบุคลากร การจัดปัจจัยสนับสนุนการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การวัดผลประเมินผล การเรียนการสอน การนิเทศติดตามและสิ่งที่สำคัญที่สุดของการนำหลักสูตรไปใช้ก็คือ การสอนของครูหากดำเนินไปอย่างดีมีคุณภาพแล้วจะเป็นการนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเกณฑ์การใช้หลักสูตรนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรที่จะทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ชัดเจน

ขอบข่ายหรือกระบวนการนำหลักสูตรพลศึกษาไปใช้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541 : 148) ได้กล่าวว่า หลังจากการเขียนหลักสูตรออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ขั้นตอนต่อไปของการทำให้หลักสูตรประสบความสำเร็จและเป็นขั้นตอนที่สำคัญ คือ การนำหลักสูตรไปใช้หรือการนำหลักสูตรเข้าไปในชีวิตของนักเรียน ซึ่งผู้ได้รับผลจากหลักสูตรต่อไปถ้าไม่มีการใช้หลักสูตรเป็นประจำหรือให้ถูกต้อง ก็จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาขึ้นใหม่

หลังจากที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้ผลิตหลักสูตรระดับชาติออกมา โรงเรียนทุกแห่งก็ต้องนำหลักสูตรนั้นมาใช้ แต่เมื่อโรงเรียนแต่ละแห่ง แต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน การนำหลักสูตรมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ จึงไม่ควรมีการเหมือนกันไปทุกโรงเรียน ยกเว้นกระบวนการหลักและใครที่จะทำให้เกิดขึ้นได้ดีได้ก็คงไม่พ้นครูผู้สอนนั่นเอง ประสิทธิภาพของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญมาก

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541 : 148 - 178) ได้กล่าวถึงขอบข่ายหรือกระบวนการนำหลักสูตรวิชา พลศึกษาไปใช้คือการปฏิบัติใน 3 ขอบข่าย ดังนี้

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้อยู่เป็นหลักสูตรที่กรมวิชาการกำหนดให้ใช้กับโรงเรียนทั่ว ๆ ไปทุกระดับทั่วประเทศเรียกได้ว่าเป็นหลักสูตรระดับชาติ แต่ถึงแม้ว่าหลักสูตรระดับชาติจะได้กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้ก็ตาม การกำหนดนั้นก็เป็นไปในลักษณะที่กว้างขวางและยืดหยุ่น ฉะนั้น การนำหลักสูตรระดับต่าง ๆ ไปใช้โดยปราศจากการประยุกต์และดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจทำได้ หรืออาจทำได้ก็ไม่มีประสิทธิภาพที่ดี ครูผู้ใช้หลักสูตรจึงจำเป็นต้องมีการแปลงหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนและคาบการสอนเพิ่มขึ้น สิ่งที่ต้องนำมาตีความคือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งปรัชญาหรือปณิธาน จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะและการกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมมากขึ้น จากเนื้อหาของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น “การเล่นสมมุติ” ในชั้น ป. 1-2 มีเนื้อหาในหลักสูตรระดับชาติว่าเป็น

“กิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยเกมและการเล่นสมมุติอย่างง่าย ๆ และ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน” และเป็น “การเล่นแสดงท่าประกอบ” เนื้อหาเพียงเท่านี้ไม่อาจให้ รายละเอียดเพียงพอต่อการนำไปใช้สอนในแต่ละครั้งได้จริง ๆ ครูจำเป็นต้องนำมาทำ รายละเอียดเพิ่มขึ้น ในลักษณะของแผนการสอนหรือโครงการสอน คือ กิจกรรมการเคลื่อนไหว พื้นฐานอาจกำหนดเป็นทักษะการเดิน การวิ่ง การกระโดด การคลาน การเขย่ง การวิ่งแบบควมบ้า ฯลฯ เป็นต้น โดยอาจจะประกอบไปด้วยการเล่นแบบเกมและการเล่นสมมุติ เช่น เกมเดินเปิด เกมวิ่งไล่ตะ ส่วนการเล่นสมมุติเป็นสัตว์ต่างๆ หรือเป็นพาหนะต่างๆ เช่น รถไฟ แมว น้ำ รถสามล้อ ฯลฯ เป็นต้น หรือในหลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกำหนดให้เรียนวิชายืดหยุ่น โดยกำหนด จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชามาให้ ครูก็ต้องนำมาจัดทำเป็นโครงการสอนระยะยาว แจกแจง รายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอนแต่ละคาบแต่ละสัปดาห์อีกครั้งหนึ่ง โดยเริ่มตั้งแต่ทักษะที่ง่าย ที่สุดแล้วเพิ่มความยากขึ้นเรื่อยๆ เช่น ม้วนหน้า ม้วนหลัง หกสามเส้า ฯลฯ เป็นต้น และอย่าลืมว่า การวางแผนการสอนทุกระดับจะใช้ประกอบการของงบประมาณและเงินทุนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

2. การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

หลังจากการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนแล้ว ขอบข่ายของการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิด สัมฤทธิ์ผลอีกประการหนึ่งคือ การสอนของครู ครูเป็นบุคคลสำคัญหรือเป็นหัวใจของการนำหลักสูตร ไปใช้ดังได้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะการเตรียมการสอน ความรู้ความสามารถ การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรและโรงเรียน การเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสม กับหลักสูตร ฯลฯ เหล่านี้เป็นสิ่งกำหนดความสามารถของการใช้หลักสูตรของโรงเรียนทั้งสิ้น นอกจากนั้นผู้บริหารโรงเรียนเองก็ควรมีหน้าที่ให้ความรู้ ความสะดวก คำแนะนำและให้กำลังใจครู บทบาทของผู้บริหารในการนำหลักสูตรไปใช้ก็คือ “การบริหารด้านวิชาการ”

การสอนเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน นอกจากการสอน จะหมายถึง การให้ความรู้ การให้ข้อมูล การให้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วการสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น เนื้อหาความรู้ ความประพฤติ ความคิด ทศนคติและค่านิยมต่าง ๆ ระหว่างครู กับนักเรียน กระบวนการสอนจึงต้องมีหลายรูปแบบหรือหลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม การช่วยกัน แก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความเอาใจใส่ การให้งาน การให้การบ้าน การให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฯลฯ

การเลือกใช้วิธีสอนแต่ละแบบขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละครั้งแต่ละเรื่อง และสอดคล้องกับหลักสูตรแต่ละแบบ ฉะนั้นการสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายจึงเป็น วิธีสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการณ์หรือตามจุดมุ่งหมายในแต่ละครั้งนั่นเอง ครูจึงต้องใช้

วิธีสอนหลาย ๆ แบบเพราะจุดมุ่งหมายแต่ละข้อ จะบรรลุผลสำเร็จได้ก็ต้องใช้วิธีสอนที่เหมาะสม การใช้วิธีการสอนแบบเก่าๆ หรือการใช้วิธีการสอนแบบหนึ่งแบบใดเพียงอย่างเดียว ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อการสอน โดยเฉพาะวิธีสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เก่าแก่ที่สุดเพราะการใช้วิธีสอนแบบบรรยายแบบเดียวจะเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความรู้การให้ข้อมูลและความจริงเท่านั้น ครูจะไม่ได้คำนึงถึงด้านเจตคติ และพัฒนาการด้านทักษะกลไก ไม่ได้ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออกหรือการแก้ปัญหาด้วยตนเองของนักเรียน โดยเฉพาะการแก้ปัญหาด้วยตัวเองหรือการคิดเป็นแก้ปัญหาเป็น อันเป็นลักษณะสำคัญที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการออกไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป การสอนจึงไม่ควรเน้นแต่ด้านสมอง หรือสติปัญญา ความจำ ความรู้ เท่านั้นเพราะเป้าหมายของการศึกษาคือ “การศึกษาเพื่อชีวิต” ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมต้องรวมอยู่ด้วยกันเพื่อคุณภาพชีวิต ถ้าครูไม่สามารถใช้วิธีการสอนได้เหมาะสมจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร ทั้งนี้เพราะการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำหลักสูตรไปใช้ดังกล่าวแล้ว การสอนของครูทำให้นักเรียนได้รับความรู้มีคุณสมบัติและประสิทธิภาพหลักสูตรก็ขาดประสิทธิภาพไปด้วย ครูจึงจำเป็นต้องรู้จักการเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละครั้ง เพราะจุดมุ่งหมายของการสอนจะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือปรัชญาของหลักสูตรอยู่แล้ว

3. การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน

หลักสูตรจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยอื่นประกอบอีกหลาย ๆ ด้าน ครูและผู้บริหารโรงเรียนจึงควรสำรวจดูปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใดและเหมาะสมหรือไม่มากน้อยเพียงใด ปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกประกอบการเรียนการสอน เฉพาะอย่างให้เพียงพอเหมาะสมและปลอดภัย แตกต่างไปจากวิชาการในสายอื่น ๆ หลักการจัดและการวางแผน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

หลักการจัดและวางแผนอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพื้นฐานในการบริหารหรือการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นอย่างหนึ่ง ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องคือ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา สถาปนิกและบุคคลอื่น ๆ หลักการและการวางแผนโดยสรุปมีดังต่อไปนี้

1.1 ชุมชนทุกชุมชนจำเป็นต้องมีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เล่นกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ โรงเรียนต้องจัดสิ่งเหล่านี้ให้สัมพันธ์กับความต้องการชุมชน

1.2 ประเภท ขนาดและที่ตั้งของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกจะต้องสัมพันธ์กับชุมชนโดยรวม

1.3 ควรมีการวางแผนจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ให้สอดคล้องกับลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน

1.4 ควรมีการวางแผนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพิจารณาถึงการใช้อย่างเต็มที่ พร้อมกับการใช้เป็นแหล่งช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตด้วย

1.5 การวางแผนโปรแกรมควรจะสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนและประชาชนทุกคน

1.6 กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวกและความปลอดภัย

1.7 มีการร่วมมือวางแผนอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมพลศึกษา การเล่นกีฬาและนันทนาการ

1.8 ควรเชิญหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลากรอื่น ๆ ที่มีความสนใจในการวางแผนหลักสูตรเข้ามามีส่วนร่วมวางแผนด้วย

1.9 มีการตั้งที่ปรึกษาซึ่งมีความเชี่ยวชาญในงานการวางแผนได้ด้วย

1.10 ควรมีการสำรวจและประเมินผลแหล่งงบประมาณและใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

1.11 ใช้ข้อคิดและข้อเสนอแนะของสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนหลักทั่วไปในการจัดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

การวางแผนเกี่ยวกับการจัดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกหมายรวมถึงในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ครูต้องพยายามคิดปรับปรุงและประยุกต์อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่เสมอ เช่น ใช้ในห้องประชุมหรือโรงอาหารเป็นที่เรียนเต้นแอโรบิก ดัดแปลงห้องเก็บของเก่า ๆ เป็นสนามไตรฟอล์ฟเพราะจะทำให้มีสถานที่สอนเพิ่มขึ้น

2. การบริหารงานของโรงเรียน

การให้ความสนับสนุนร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อหลักสูตรพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษา จึงต้องทำความเข้าใจหรือทำให้ผู้บริหารได้เข้าใจในเป้าหมายของพลศึกษา เพราะผู้บริหารโรงเรียนหลายคนไม่ว่าจะเป็นของไทยหรือต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง และมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา และถ้าผู้บริหารให้การยอมรับก็จะให้การสนับสนุนต่อไป ครูพลศึกษาจึงต้องชี้แจงให้ผู้บริหารเข้าใจความสำคัญและปรัชญาตลอดจนเป้าหมายของพลศึกษา ผู้บริหารจะมีส่วนสนับสนุนหลักสูตรพลศึกษาได้ดังต่อไปนี้

- 2.1 ตัดสินใจเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรผู้สอนและขนาดของห้องเรียน
 - 2.2 การจัดจ้างบุคลากรในส่วนที่มีความจำเป็นพิเศษ
 - 2.3 สร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่สอนต่าง ๆ เช่น คอร์ตเทนนิส ห้องน้ำ สระว่ายน้ำ ฯลฯ
 - 2.4 จัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนต่าง ๆ เช่น เบาะโยโด ม้วนวีดีทัศน์ เชือกกระโดด ฯลฯ
 - 2.5 ช่วยสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ เช่น การบุกเบิกการแข่งขันโอเรียนเทียร์ การอยู่ค่ายพักแรมนอกโรงเรียน การเดินทางไกล การปีนเขา การดำน้ำ การสอนเป็นคณะ ฯลฯ
 - 2.6 ปรับปรุงดูแลบำรุงรักษาสถานที่ใช้สอน เช่น รดน้ำสนามหญ้า ทำความสะอาด โรงยิมซ่อมแซมอุปกรณ์ยกน้ำหนัก ฯลฯ
 - 2.7 สนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาชีพต่าง ๆ เอกสารหลักสูตร เป็นต้น
 - 2.8 ให้ผลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อครูเกี่ยวกับความสามารถในการสอนคล้าย ๆ กับเป็นการนิเทศภายในซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดบริหารเวลาในการสอน เวลาการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนการสอน รูปแบบพฤติกรรม การสอน เป็นต้น
- จึงสรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีอำนาจในการจัดการต่าง ๆ ในโรงเรียนในทุกสภาพการณ์ และเป็นผู้ชี้นโยบายหรือกลวิธีต่าง ๆ ในการบริหารโรงเรียน รวมทั้งงบประมาณและเงินทุนต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง

3. บุคลากร

สำหรับการเลือกและจัดสรรบุคลากร ผู้บริหารควรจัดผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยเริ่มพิจารณาจากครูพลศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหรือมีความรู้ในด้านนี้โดยตรงเป็นอันดับแรก เพราะเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาพลศึกษาและควรจัดให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

ถ้ามีไม่พอหรือไม่มี จึงค่อยพิจารณาจากครูที่ได้รับการฝึกอบรมวิชาชุดพลศึกษา ครูที่ชอบ และสนใจกีฬาเป็นอันดับต่อไปและถ้าไม่มีจริง ๆ ก็อาจขอนิสิตนักศึกษาฝึกสอนจากสถาบันการศึกษา วิชาชุดพลศึกษาต่าง ๆ มาช่วยหรืออาจจ้างครูพิเศษมาจากที่อื่นก็ได้ ที่ต้องจัดลำดับการเลือก ก็เพราะเหตุว่าถ้าได้ครูที่ไม่มีความรู้ในวิชาพลศึกษาโดยตรงมาสอน อาจทำให้วิชาพลศึกษาด้อยคุณค่า ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ขาดประสิทธิภาพ ไม่น่าสนใจ ไม่มีความปลอดภัย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้ว ก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาทั้งสิ้น ฉะนั้นถ้าเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาเมื่อใด นักเรียนจะหมดความนิยมวิชาพลศึกษาไปทันที รวมทั้งผู้ปกครองและชุมชนด้วย บุคลากรอื่น ๆ ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้หลักสูตรยังมีอีก เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ทำระเบียบวัสดุอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด เจ้าหน้าที่ซ่อมแซม พนักงานบัญชี เป็นต้น บุคลากรเหล่านี้มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนให้เกิดความสะดวก ประหยัด เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและไม่ควรให้ครูพลศึกษาทำหน้าที่เหล่านี้ด้วย เพราะไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอและอาจมีเวลาไม่พอ แต่ถ้าจำเป็นควรทำเป็นทีม

สำหรับสัดส่วนของจำนวนครูผู้สอนกับจำนวนนักเรียนแต่ละชั้น ควรจะมีอัตราส่วนครู 1 คนต่อนักเรียน 25 – 40 คน ถ้ามีจำนวนมากเกินไปจะทำให้ครูดำเนินการสอนได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากดูแลควบคุมได้ไม่ทั่วถึง เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติและส่วนมากจะสอนในสถานที่ที่ค่อนข้างกว้าง ครูจะต้องเดินตรวจตราดูแลนักเรียนทุกคน ส่วนอัตราการสอนของครูก็ควรจะเป็น 3 คาบ / วัน / สัปดาห์ เพราะเวลานอกเหนือจากนั้นครูจะได้นำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ตรวจงาน ทำบันทึกการสอน ฝึกอบรมนักกีฬา สอนวิชาลูกเสือ – เนตรนารี ให้บริหารทำหน้าที่ครูเวร ครูประจำชั้นและสุดท้ายที่สำคัญคือ ครูพลศึกษาควรใช้เวลาส่วนหนึ่งไปในการฝึกสมรรถภาพของตนเองให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอตามคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี

4. แหล่งวิชาการ

สำหรับแหล่งค้นคว้าของครูผู้สอนและนักเรียน คือ ห้องสมุดในโรงเรียนและห้องสมุดในชุมชนซึ่งควรมีเอกสารต่าง ๆ ให้มากพอ เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือครู แผนการเรียน ประมวลการสอน ตำราประกอบการเรียน แบบเรียนต่าง ๆ ตำราวิชาต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับครูใช้ในการค้นคว้าและอ้างอิง ฯลฯ เอกสารเหล่านี้มีประโยชน์ต่อประสิทธิภาพและความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่จะใช้สอนนักเรียนและนักเรียนเอง ก็สามารถที่จะใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ตามความต้องการและความสนใจ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับวิธีสอนที่เรียกว่า การสอนโดยใช้ตำราเรียน หรือการสอนโดยวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งทั้งสองวิธีนี้จำเป็นต้องใช้

แหล่งวิชาการมาประกอบค่อนข้างมาก พวกอุปกรณ์ประกอบการสอน เช่น วีดีโอเทปต่าง ๆ แผนภูมิ ภาพยนตร์ ฯลฯ ก็ควรจัดรวมไว้ในส่วนนี้ด้วย

5. การจัดตารางสอน

การจัดตารางสอน ไม่ควรจัดคาบเรียนช่วงยาวหรือจัด 2 คาบติดต่อกันในหนึ่งวัน ต่อสัปดาห์ เพราะนักเรียนอาจจะเบื่อ เหนื่อยเกินไปหรืออาจจะลืมได้ ควรจัดหนึ่งคาบ 1 คาบ / วัน และ 2 - 4 วัน/สัปดาห์ จะดีกว่า เพื่อเว้นช่วงให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนหรือฟื้นฟูความรู้ และได้ฝึกทักษะที่เรียนไปแล้ว นอกจากนั้นช่วงของการเรียนรู้ที่ใช้เวลาไม่ยาวเกินไป จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนมากขึ้น แต่อาจยืดหยุ่นได้ถ้าต้องการจัดกิจกรรมที่จะต้องออกนอกโรงเรียนเช่น ว่ายน้ำ พายเรือ เดินทางไกล สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือไม่ควรจัดวิชาพลศึกษา หลังจากรับประทานอาหารกลางวันใหม่ ๆ ควรทิ้งช่วงอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ทั้งนี้เพราะหลังจาก รับประทานอาหาร กระเพาะกำลังย่อยอาหารเลือดจะถูกนำไปใช้บริเวณนั้นมากกว่าส่วนอื่น ถ้าต้องการออกกำลังกายภายในขณะกระเพาะกำลังทำงาน จะทำให้จำนวนเลือดกระจายไปที่อื่น ๆ จึงอาจทำให้เกิดอาการจุกเสียดท้อง เหนื่อยง่าย และอาจอาเจียนได้ นอกจากนั้นกระเพาะอาหารที่เต็มไปด้วยอาหารยังแตกได้ง่ายถ้าถูกกระทบกระเทือนแรง ๆ ดังนั้นจึงควรจัดคาบเรียนวิชาพลศึกษาในช่วงนี้ นอกเหนือจากนี้สามารถจัดได้ทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่าย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอื่น ๆ อีกคือ ถ้าไม่มีสถานที่เรียนในร่มก็ควรพยายามหลีกเลี่ยงการจัดเวลาเรียนในช่วง 11.30-13.00 น. เพราะเป็นเวลาแดดร้อนจัดมาก นักเรียนอาจเกิดอาการไม่สบายเนื่องจากความร้อนได้ เช่น เป็นลมแดดโดยเฉพาะนักเรียนเล็ก ๆ

6. ความปลอดภัย

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่โรงเรียนจะละเลยไม่ได้ นั่นคือ โรงเรียนควรจัดสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในโรงเรียนให้เหมาะสมและปลอดภัยต่อการเรียนการสอน คำนึงถึงการจัดสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกลักษณะ และควรคำนึงอยู่เสมอว่า ลักษณะของวิชาพลศึกษามีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุและอันตรายอยู่แล้ว ครูหรือโรงเรียนจึงไม่ควรเพิ่มแนวโน้มของอุบัติเหตุให้มากขึ้นอีกด้วย การละเลยต่อการจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้ถูกลักษณะ ฉะนั้นถ้าโรงเรียนมีหลักและวิธีการใดที่สามารถจัดสภาพต่าง ๆ ให้ปลอดภัยที่สุดก็ต้องรีบกระทำทันที จะเป็นช่วยการลดอุบัติเหตุและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น จัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลความเรียบร้อยของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในสนามเด็กเล่นอยู่เสมอ

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้หลักสูตรพลศึกษาที่สำคัญที่สุดคือ ตัวครูผู้สอน ครูจะต้องเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากง่ายไปหายาก ครูต้องทำความเข้าใจในลักษณะของวิชา และทำการวิเคราะห์ให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะทำการสอนนักเรียนได้ถูกต้อง และควรยึดแนวการสอนตามข้อแนะนำของคู่มือการสอนด้วย นอกจากนั้นการที่ครู

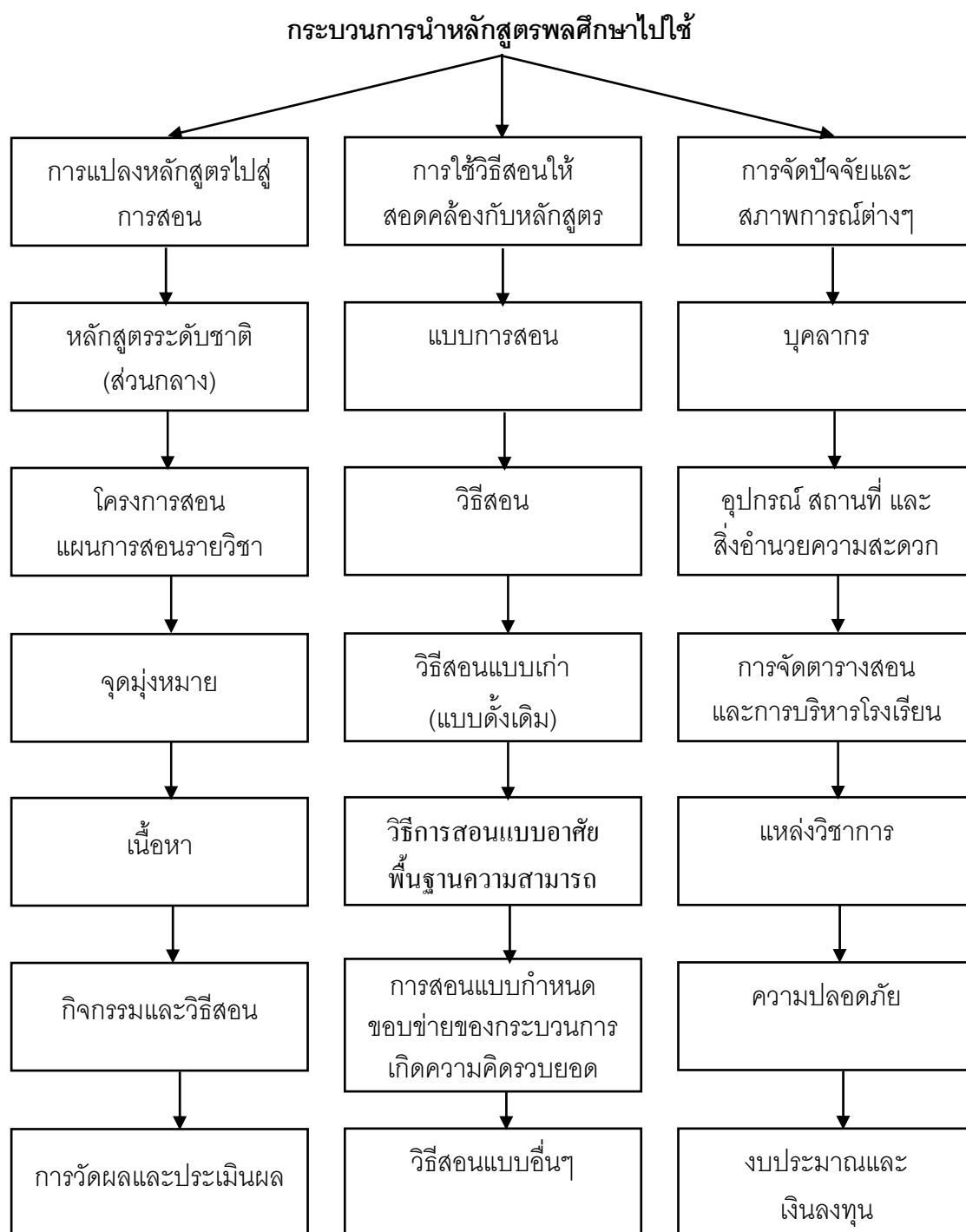
ทั้งห้องเรียนไปโดยปล่อยให้ นักเรียนฝึกกันเองหรือให้คนอื่น ๆ ที่ไม่มีประสบการณ์สอนแทน ก็เป็นแนวโน้มของการเกิดอุบัติเหตุได้เหมือนกันถือว่าเป็นความผิดของครูอย่างร้ายแรง ถ้าเกิด อุบัติเหตุขึ้นมาในขณะที่ครูไม่อยู่ในห้องเรียน และการที่ครูบังคับหรือผลักดันให้นักเรียนฝึกทั้ง ๆ ที่รู้่านักเรียนยังไม่ค่อยมั่นใจจนนักเรียนเกิดบาดเจ็บขึ้นมาก็ถือว่าเป็นความผิดของครูเช่นเดียวกัน ฉะนั้นความปลอดภัยที่เกิดจากพฤติกรรมของครูจึงสำคัญมากกว่าสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

7. งบประมาณและเงินทุน

งบประมาณและเงินทุนของแต่ละโรงเรียนมีไม่เท่ากัน ครูต้องเข้าใจในวิธีตั้งงบประมาณ และวิธีใช้งบประมาณและควรชี้แจงให้ผู้บริหารเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา ในฐานะเป็นวิชาการทางการศึกษาแขนงหนึ่ง จึงสมควรได้งบประมาณเท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ และต้องต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในการแบ่งปันงบประมาณในโรงเรียน เรื่องนี้จะสัมพันธ์กับความเข้าใจ ผิด - ถูกของผู้บริหารอยู่มาก ดังกล่าวมาแล้วต้องพยายามอธิบายโดยยกจำนวนนักเรียนแต่ละห้อง กิจกรรมแต่ละอย่าง จำนวนอุปกรณ์ที่ต้องใช้แต่ละกิจกรรม เหมือนกับการเรียนวิทยาศาสตร์ที่ต้อง ใช้ห้องทดลอง ใช้สารเคมี เรียนภาษาอังกฤษต้องใช้ห้องแล็บ เป็นต้น

ครูต้องวางแผนในการใช้อุปกรณ์และการใช้งบประมาณระยะยาวเอาไว้ให้สอดคล้องกับการวางแผนการสอนรายปี รายภาคและควรของงบประมาณเพื่อจ้าง “คน” ก่อน “อุปกรณ์” เพราะ มีความสำคัญมากกว่าดังกล่าวมาแล้ว

การนำหลักสูตรวิชาพลศึกษาไปใช้ให้ได้ผลดีหรือมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมาย จึงต้อง จัดบริหารใน 3 ลักษณะ ดังที่กล่าวมาแล้ว จะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปไม่ได้ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ที่สุดในการนำหลักสูตรพลศึกษาไปใช้ก็คือ “ตัวครูผู้สอน” นั่นเอง ครูจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องนี้ให้

ภาพประกอบ 1 ขอบข่ายหรือกระบวนการการนำหลักสูตรพลศึกษาไปใช้
(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2541 : 149)

14. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและการประเมินผลเป็นคำที่มักใช้รวมกันอยู่เสมอผาณิต บิลมาศ (2522 : 1617) ได้ให้ความหมายแยกกันไว้ ดังนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้มาตรฐานไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาด ซึ่งสามารถวัดได้ทันทีและออกมาเป็นตัวเลขเรียกว่า ปริมาณ (Quantity)

การประเมินผล (Evaluation) หรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น การสอน การเรียน พฤติกรรมบุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนนรวมนักเรียนคนนั้นได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหน หรือบรรลุตามความมุ่งหมายระดับไหน

การวัดผลเป็นการวัดที่ทำไปทีละอย่าง แต่การประเมินผลผลจะสรุปจากหลาย ๆ ด้าน การประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของขบวนการศึกษา ฉะนั้นจะต้องตระหนักถึงคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัด และเกณฑ์ของการประเมินผลต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ด้วย

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้อาจารย์สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. เพื่อช่วยให้อาจารย์สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อช่วยให้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้ นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

สำหรับการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษานั้น วาสนา คุณาภิสัทธ์ (2536 : 31) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลได้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดและประเมินผลนักเรียนตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญาหรือพุทธิวิสัย
2. ความรู้สึก ทำที่ อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติหรือเจตคติวิสัย
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือสมรรถภาพทางกายวิสัย
5. บุคลิกภาพหรือพัฒนาการด้านสังคมต่าง ๆ หรือสังคมวิสัย

ลักษณะและวิธีวัดผลทางพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 32-33) ได้แบ่งการวัดผลทางพลศึกษาออกเป็น 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. การทดสอบลักษณะการแปลความ (Tests of interpretive Traits) การแปลความหมาย รวมถึงการรับรู้ ความคิด มโนทัศน์ และการตัดสินใจ ความเข้าใจ ความรู้
2. การทดสอบลักษณะความรู้สึก (Test of impulsive Traits) การทดสอบ หรือการประเมินระดับความสนใจในกิจกรรมพลศึกษา ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมวุฒิภาวะทางอารมณ์ และลักษณะของอุดมคติ จะใช้แบบทดสอบความรู้สึก
3. การทดสอบลักษณะการทำงานสัมพันธ์กับระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ (Test of Neuromuscular Traits) เป็นการทดสอบการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อหรือการทดสอบทักษะสมรรถภาพทางกายบางประการ
4. การทดสอบลักษณะการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ (Tests of Organic Traits) เป็นการทดสอบหน้าที่การทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางสรีระของอวัยวะภายในและระบบอวัยวะอื่น ๆ คือ ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบย่อยอาหาร ระบบขับถ่ายและระบบหรือกลไก การระบายความร้อน

วิธีการวัดผลทางพลศึกษา

แบร์โร (ผาณิต บิลมาศ.2522 : 15-19 ; อ้างอิงจาก Barrow.1979 : 132-137) กล่าวถึงวิธีการวัดผลที่ใช้กันมากได้แก่

1. บันทึกประวัติบุคคล (Anecdotal Record) เป็นเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนในการเรียนด้านจริยศึกษา
2. แบบเลือกรายการ (Check List) เป็นเครื่องมือใช้รวบรวมข้อมูลทั้งขบวนการทางพลศึกษาและผลของพลศึกษา

3. การสัมภาษณ์ (Interview) เหมือนแบบสอบถาม แต่เป็นการสอบถามแบบปากเปล่า
4. การสำรวจ (Inventory) โดยมากใช้การวัดทัศนคติทางสุขภาพและประเพณีพฤติกรรมทางเจตคติ
5. การสังเกต (Observation) เป็นการเฝ้าดูพฤติกรรมกระทำหรือสถานการณ์ของนักเรียน
6. แบบวัดการกระทำของร่างกาย(Physical Performance Test) เป็นแบบวัดที่มีความเป็นปรนัย ใช้วัดความเคลื่อนไหวของมนุษย์ รวมทั้งความสามารถทางกลไก สมรรถภาพกลไก ทักษะกีฬา รูปร่างและการโภชนาการ
7. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลจากบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจุบันและประสบการณ์ โดยให้กรอกคะแนนสอบถามที่ทำขึ้น
8. มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการนำขบวนการสังเกตมาจัดลำดับใช้ประเมินความสามารถ ใช้วัดทัศนคติ ความชอบ การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเล่นกีฬา
9. สังคมมิติ (Sociometry) เป็นการวัดความเจริญงอกงามทางสังคม
10. แบบทดสอบที่ใช้เขียน (Written Test) ใช้วัดความรู้และความเข้าใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

มอร์ส (Mros. 1991 : 302-A) ได้ศึกษาในเรื่องของการรับรู้ของนักเรียนและคุณลักษณะพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในชั้นประถมศึกษา โดยการศึกษากลุ่มนักเรียนที่มีความคาดหวัง 3 ระดับ โดยผ่านกระบวนการสอน 3 วิธี ที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความคาดหวังต่างกัน มีความรับรู้ต่างกันและเข้าใจพฤติกรรมการสอนของครูต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการสอนของครูพลศึกษาที่แตกต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้ของนักเรียนไม่มากนัก จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า จากเอกสารและการวิจัยที่เรียงมาทั้งหมด ความพึงพอใจในการเรียนการสอนจะมีผลสำเร็จต่อการเรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของการเรียนการสอนคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพครู อาจารย์ผู้สอนและด้านการวัดและการประเมินผล ถ้าหากมีการจัดองค์ประกอบดังกล่าวให้เหมาะสมย่อมจะประสบความสำเร็จต่อการเรียนของผู้เรียน

แนนซี (Nancy. 1992 : 3857-A) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการแนะนำ

หลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการ
สังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการณ์สอน สนทนา สัมภาษณ์ การวิจารณ์ด้วยเหตุผล
ทั้งนี้เพื่อมุ่งจะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครู

ลู๊กและซินแคลร์ (Luke and Sinclair. 1996 : 31-46) ได้วิจัยเรื่องความแตกต่างทางเพศ
กับเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาในโรงเรียนของวัยรุ่น โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จาก
การเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัย
ที่เป็นตัวกำหนดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน
ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรม
การสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ
เกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

บรูสเชตต์ (Brushett. 1999 : 134 A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของนักเรียนและ
การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลด้วยการใช้ Wellness 1123 จุดมุ่งหมาย
ของการวิจัยเพื่อประเมินศักยภาพของหลักสูตรพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียน มีความ
เปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อวิถีชีวิตของตนเองในทางที่ดีเพิ่มขึ้น โปรแกรมการจัด
การสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของนักเรียน นักเรียนต้องใช้วิธีการต่าง ๆ
เพื่อพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น ข้อมูลทั้งหมดชี้ให้เห็นว่า การเพิ่มกิจกรรม
ทางพลศึกษาและการเพิ่มความสามารถทางบวกจะช่วยให้นักเรียนเผชิญกับความเครียดได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ และทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น

สโตเกอร์ (Stoker. 1999 : 37A) ได้ทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา
ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อเป็น
การศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้
ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียน สุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้น
การศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านการจัดกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมสอนปฏิบัติกิจกรรมทาง
พลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่ม
หลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษา
มีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

งานวิจัยในประเทศ

เจริญ ศาสตรเวหา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 822 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจในการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักเรียนสังกัดสำนักงานชั้นประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีมีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานีและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พิจิตร เขาวนปรีชา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเพศ สายการเรียนและเกรดเฉลี่ยต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบระดับชั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเจตคติที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิชาพลศึกษา คือ เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งครูต้องให้ความรัก ความยุติธรรมแก่เด็กนักเรียน

ทุกคน อีกทั้งครูผู้สอนควรมีความรู้ดี มีความถนัดในวิชาที่ตนสอน นักเรียนเห็นด้วยมากกับเจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาว่า การออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ

ไพรัช หิมเวช. (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริณทล 7 สถาบัน จำนวน 632 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชายที่เข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เป็นนักกีฬาประเภท เทนนิส มวยสากลสมัครเล่น กรีฑา ตะกร้อ ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจในทุกด้าน นักกีฬาประเภท วอลเลย์บอล แบดมินตัน มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลและในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักกีฬาประเภท ยูโดมีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล ด้านความสะอาดสบายในการทำงาน และในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการได้รางวัลใจกาย อยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจและนักกีฬาประเภท บาสเกตบอล มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการได้รางวัลใจกาย ด้านความสะอาดสบายในการทำงาน และในด้านรวมอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ ส่วนด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นนักกีฬาประเภท วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ยูโด กรีฑา เทเบิลเทนนิส เปตอง แบดมินตัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจในทุกด้าน

สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 600 คน เป็นชาย 300 คน หญิง 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .95 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผลและด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ ไค-สแควร์ ผลการศึกษาพบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในทัศนะของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

2. ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในทัศนะของนักศึกษาชาย กับนักศึกษาหญิง สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในแต่ละด้านคือ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอนและด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน

มหาลาภ ป้อมสุข. (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน เป็นนักเรียนหญิง 250 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เรื่องความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้วยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านและมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาความถี่ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบข้อมูลโดยใช้สถิติ (t-test Independent) และกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ในด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผล และการประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22, 3.11, 3.07, 3.21, 2.68 และ 3.11 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ในด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและการประเมินผลไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงนำความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้ของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 34) ที่แบ่งออกเป็น 6 ด้านคือ

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 270 คน นักเรียนหญิง 239 คน รวมทั้งสิ้น 509 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำนวนประชากร 509 คน จากนั้นนำประชากรที่ได้เทียบตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgam) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือก กลุ่มตัวอย่างไว้มากกว่าที่กำหนดจากตารางคือ 300 คน แบ่งเป็นชายจำนวน 150 คน เป็นหญิงจำนวน 150 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนเทศบาล 1 วัดต้นสน	60	63	123	50	50	100
โรงเรียนเทศบาล 2 วัดโล่ห์สุทธาวาส	57	50	107	50	50	100
โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล	153	126	279	50	50	100
รวม	270	239	509	150	150	300

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แยกเป็นระดับชั้น

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	97	93	190	50	50	100
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	87	84	171	50	50	100
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	84	64	148	50	50	100
รวม	268	241	509	150	150	300

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยวิธีดำเนินการแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย บทความ สิ่งตีพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อรวบรวมความรู้แนวคิดทฤษฎี มากำหนดขอบเขตการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามารวบรวมเรียบเรียงเพื่อกำหนดโครงสร้างเครื่องมือและสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผล และประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบพิจารณาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำเครื่องมือมาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอต่อประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดุลยพินิจพิจารณาเป็นรายข้อ แต่ละข้อคำถามนั้น

มีความสอดคล้องตามเนื้อหาที่ต้องการหรือไม่ โดยพิจารณาจากเกณฑ์น้ำหนักของพวงรัดน์ ทวีรัตน์ (2540 : 24) แล้วบันทึกผลคะแนนความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับเนื้อหาที่ต้องการ และเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.5 หรือมากกว่าไปใช้ในการสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านขั้นตอนในข้อ 1-2 เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์อีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำผลข้อมูลไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Validity) โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าเท่ากับ .89 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง

5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถานศึกษาทั้ง 3 โรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเดินทางไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่ทำการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ไปรวบรวมข้อมูลมากระทำและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม spss

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. หาค่าความถี่และค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
3. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 แปลผลค่าน้ำหนักของค่าเฉลี่ยที่ได้ดังนี้

4.50 – 5.00	เท่ากับ	มากที่สุด
3.50 – 4.49	เท่ากับ	มาก
2.50 – 3.49	เท่ากับ	ปานกลาง
1.50 – 2.49	เท่ากับ	น้อย
1.00 – 1.49	เท่ากับ	น้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอน สาระสุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติที (t-test Independent)
5. กำหนดค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม
- +
- แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
- N แทน จำนวนตัวอย่าง
- *
- แทน ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลที่ได้รับมาแจกแจงความถี่แล้วคิดเป็นร้อยละและนำเสนอในรูปตารางและความเรียง ดังปรากฏในตาราง 3

ตอนที่ 2 นำข้อมูลคะแนนความพึงพอใจที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางและความเรียง โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน
5. ด้านสภาพที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

เปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยใช้สถิติที่ (t-test Independent) ดังปรากฏในตาราง 3 ถึงตาราง 15

ตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้รับมาสรุปและเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 เพศของผู้ตอบแบบสอบถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง
อ่างทอง (N = 300)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1 ชาย	150	50.00
2 หญิง	150	50.00
รวม	300	100.00

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

ตาราง 4 ระดับชั้นของผู้ตอบแบบสอบถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล
เมืองอ่างทอง (N = 300)

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
2. ระดับชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่		
– มัธยมศึกษาปีที่ 1	100	33.33
– มัธยมศึกษาปีที่ 2	100	33.33
– มัธยมศึกษาปีที่ 3	100	33.33
รวม	300	100.00

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนและสภาวะการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติที(t-test Independent)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสภาวะสุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร (N = 300)

ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม	3.95	.67	มาก
2. สร้างคุณลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬา	4.14	.77	มาก
3. สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานกลุ่ม	3.73	.87	มาก
4. ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล	3.76	.97	มาก
5. สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกายและ แนะนำให้ผู้อื่นรู้จักวิธีการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องหรือ ให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี	4.11	.86	มาก
6. มีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของการเล่นกีฬา	4.18	2.44	มาก
7. ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.09	.89	มาก
รวม	3.21	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สภาวะสุขศึกษาและพลศึกษา มีการศึกษา 2550 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษาในภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$), (S.D. = .42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจมากเป็นสามอันดับแรกคือ มีความรู้เกี่ยวกับกติกาของการเล่นกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$), (S.D. = 2.44) อันดับสองคือสร้างคุณลักษณะการมีน้ำใจของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$), (S.D. = .71) และอันดับสามคือ สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกาย และแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักวิธีการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องหรือให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$), (S.D. = .86) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร (N = 300)

ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วยส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน	3.97	.76	มาก
2. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน	3.90	.84	มาก
3. มีเอกสารคู่มือ ตำราประกอบการเรียนการสอน	3.66	1.05	มาก
4. เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียน	3.92	.90	มาก
5. เนื้อหาที่เรียนทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	3.96	.80	มาก
6. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	3.74	.92	มาก
7. จำนวนชั่วโมงที่เรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.86	.90	มาก
8. มีความรู้ในด้านกีฬาไทยและกีฬาสากล	3.89	.88	มาก
9. เป็นความรู้ที่นำไปใช้ออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้	3.95	.94	มาก
10. ได้รับความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกา มารยาท ที่จำเป็นต้องเรียนรู้	4.01	.84	มาก
รวม	3.90	.62	มาก

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน
สาระสุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรในภาพรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$), (S.D. = .62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจ
มาเป็นสามอันดับแรกคือ ได้รับความรู้เกี่ยวกับกฎกติกา มารยาทที่จำเป็นต้องเรียนรู้อยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.01$), (S.D. = .84) อันดับสองคือช่วยส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและปลอดภัย
ในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$), (S.D. = .76) และอันดับสามคือ
เนื้อหาที่เรียนทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$), (S.D. = .80)
ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (N = 300)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ทำให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง	3.95	.96	มาก
2. ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะ	4.00	.86	มาก
3. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	3.94	.94	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความปลอดภัย	4.00	.85	มาก
5. มีการฝึกหัดทักษะอย่างเพียงพอและทั่วถึง	3.83	.94	มาก
6. มีการชมเชยสนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียนในการแสดงออก	3.88	.82	มาก
7. นักเรียนได้ฝึกทักษะกีฬาที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	3.89	.88	มาก
8. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	3.84	.84	มาก
9. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางและซักถามปัญหา	3.70	.99	มาก
รวม	3.89	.56	มาก

จากตาราง 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนสาระ
สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.89$), (S.D. = .56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจมาก
เป็นสามอันดับแรกคือ กิจกรรมการเรียนการสอนมีความปลอดภัยและช่วยทำให้นักเรียน
มีความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$), (S.D. = .85) และ
($\bar{X} = 4.00$), (S.D. = .86) อันดับสองคือ ทำให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.95$), (S.D. = .96) และอันดับสามคือ กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$), (S.D. = .94) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน (N = 300)

ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน	4.22	.82	มาก
2. ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.08	.94	มาก
3. ครูผู้สอนเป็นตัวอย่างที่ดีในด้านการมีระเบียบวินัย	4.07	.96	มาก
4. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	3.97	1.03	มาก
5. ครูผู้สอนมีความตรงต่อเวลา	3.76	1.13	มาก
6. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมแก่เด็กนักเรียนทุกคน	3.83	1.07	มาก
7. ครูผู้สอนมีสุขภาพจิตดี ใจเย็น รับฟังเหตุผล	3.75	1.11	มาก
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะ	3.97	.90	มาก
9. ครูผู้สอนมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน	3.82	1.04	มาก
10.ครูผู้สอนสามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักเรียนได้	3.86	.96	มาก
11.ครูผู้สอนมีการติดตามข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียนอย่างละเอียด และใกล้ชิดต่อเนื่อง	3.73	1.03	มาก
รวม	3.91	.75	มาก

จากตาราง 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนสาระ
สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.91$), (S.D. = .75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการที่มีความพึงพอใจมาก
เป็นสามอันดับแรกคือ ครูผู้สอนมีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 4.22$),
(S.D. = .82) และอันดับสองคือ ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$), (S.D. = .94) และอันดับสามคือครูผู้สอนเป็นตัวอย่างที่ดีในด้าน
การมีระเบียบวินัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$), (S.D. = .96) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 300)

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาและผู้ควบคุม (พัสดุ) ให้ความสะดวก ในการนำอุปกรณ์กีฬามาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม	3.83	.95	มาก
2. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	3.84	.90	มาก
3. สถานที่สำหรับการออกกำลังกายในร่มและกลางแจ้งมีเพียงพอต่อ การใช้ออกกำลังกาย	3.86	.93	มาก
4. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีและมีมาตรฐาน	3.72	.93	มาก
5. อุปกรณ์กีฬามีจำนวนเพียงพอกับการเรียน	3.52	1.06	มาก
6. สามารถยืมอุปกรณ์ใช้ฝึกซ้อมได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน	3.50	1.05	มาก
7. สนามกีฬาหรือสถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียน และนอกเวลาเรียน	3.79	.95	มาก
8. มีน้ำดื่มไว้บริการตามจุดต่างๆ อย่างเพียงพอตามสถานที่สำหรับ ออกกำลังกาย	3.38	1.08	ปานกลาง
9. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความสะอาดและเหมาะสม	3.43	.97	ปานกลาง
10. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน	3.49	1.06	ปานกลาง
รวม	3.64	.67	มาก

จากตาราง 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนสาระ
สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$), (S.D. = .67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจ
มากเป็นสามอันดับแรกคือ สถานที่สำหรับการออกกำลังกายในร่มและกลางแจ้งมีเพียงพอ
ต่อการใช้ออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$), (S.D. = .93) อันดับสองคือ สถานที่
มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$), (S.D. = .90) และอันดับสาม
คือสถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาและผู้ควบคุม (พัสดุ) ให้ความสะดวกในการนำอุปกรณ์กีฬา
มาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$), (S.D. = .95) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล (N = 300)

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	.85	มาก
2. การวัดผลและประเมินผลเน้นการพัฒนาความพยายามและความตั้งใจในความสามารถที่ได้ดีขึ้นกว่าก่อนการเรียน	3.89	.82	มาก
3. มีการวัดผลที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น	3.95	.87	มาก
4. มีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.01	.91	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	3.88	.94	มาก
6. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	3.96	.93	มาก
7. ระดับคะแนนเป็นตัวชี้วัดที่แท้จริงของนักเรียนได้	3.95	.88	มาก
8. มีการวัดผลทางด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยการเก็บคะแนนด้านต่างๆ เช่นการเข้าเรียน การแต่งกาย ความสนใจเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.00	.88	มาก
รวม	3.96	.65	มาก

จากตาราง 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$), (S.D. = .65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจมากเป็นสามอันดับแรกคือ มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$), (S.D. = .85) อันดับสองคือมีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบล่วงหน้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$), (S.D. = .91)และอันดับสามคือ มีการวัดผลทางด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยการเก็บคะแนนด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าเรียน การแต่งกายความสนใจเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$), (S.D. = .65) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 ในภาพรวม (N = 300)

ภาพรวม	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา	3.21	.63	ปานกลาง
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร	3.90	.62	มาก
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.89	.56	มาก
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน	3.91	.75	มาก
5. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.64	.67	มาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล	3.96	.65	มาก
รวม	3.88	.49	มาก

จากตาราง 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนสาระ
สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$), (S.D. = .49)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจมาก เป็นสามอันดับแรกคือ ด้านการวัด
และประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$), (S.D. = .65) อันดับสองคือ ด้านประสิทธิภาพ
ครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$), (S.D. = .75) และอันดับสามคือ ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$), (S.D. = .62) ตามลำดับ

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ (N = 300)

	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา	ชาย	150	4.00	.71	.30	.83
	หญิง	150	3.98	.55		
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร	ชาย	150	3.92	.68	.56	.72
	หญิง	150	3.88	.55		
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ชาย	150	3.88	.51	1.11	.29
	หญิง	150	3.90	.60		
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน	ชาย	150	3.92	.72	.10	.18
	หญิง	150	3.91	.78		
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	150	3.69	.63	1.27	.34
	หญิง	150	3.59	.71		
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ชาย	150	3.98	.55	.48	.01
	หญิง	150	3.93	.74		

จากตาราง 12 พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา

ข้อควรปรับปรุง

- ควรเน้นในส่วนที่ให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อดี

- เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎกติกา และสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดจนรู้

แพ้รู้ชนะ รู้ภัยและมีความสามัคคีในหมู่คณะอันเป็นการส่งเสริมความมีคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

- ส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพ กาย และสุขภาพจิตที่แข็งแรง

2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ข้อควรปรับปรุง

- เนื้อหาที่นำมาสอนน้อยเกินไปทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ ประกอบกับไม่มีคู่มือในการเรียน

ข้อดี

- เนื้อหาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งในด้านความรู้วัยของผู้เรียน

อีกทั้งเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่าย

- เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพของนักเรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อควรปรับปรุง

- ในกิจกรรมบางอย่างใช้เวลาน้อยเกินไป ทำให้นักเรียนมีเวลามากเกินไป

- ควรให้เวลาในการฝึกซ้อม/ปฏิบัติให้มาก เพราะถ้าเวลาน้อยเกินไปนักเรียนอาจจะ

ยังปฏิบัติไม่ได้ เพราะฉะนั้นควรแบ่งเวลาให้เหมาะสม

- ไม่ควรสั่งงานมากควรเน้นไปที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง

ข้อดี

- จัดกิจกรรมได้หลากหลายทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน

และสอดคล้องกับหลักสูตร

- มุ่งเน้นให้นักเรียนมีคุณธรรม(รู้แพ้, รู้ชนะ, รู้ภัย) และสามารถทำงานร่วมกัน

เป็นหมู่คณะได้ ซึ่งก่อให้เกิดความสามัคคี

4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน

ข้อควรปรับปรุง

- ครูควรรับฟังเหตุผลของนักเรียนบ้างไม่ใช่เห็นว่านักเรียนทำผิดลงโทษเพียงอย่างเดียว

- ควรให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการได้แสดงออกมากยิ่งขึ้น
- ครูควรมาสอนให้ตรงเวลา และควรดูกำกับนักเรียนให้มาก

ข้อดี

- ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับพลศึกษาเป็นอย่างดี
- ครูเข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู มีเหตุผล สามารถ

ให้คำปรึกษานักเรียนด้วยคำสุภาพ

- ครูมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และสอนมีลำดับขั้นตอน
- ครูมีความตั้งใจในการสอน และเอาใจใส่ให้นักเรียนเป็นอย่างดี

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อควรปรับปรุง

- อุปกรณ์กีฬาที่มีน้อยไม่เพียงพอต่อนักเรียนและบางครั้งไม่อนุญาตให้นักเรียนยืมอุปกรณ์
- ที่บริการน้ำดื่มมีน้อยไม่เพียงพอต่อนักเรียนและน้ำดื่มไม่ค่อยสะอาด
- ควรปรับปรุง, เปลี่ยนอุปกรณ์หรือซื้ออุปกรณ์ใหม่
- ยังขาดสนามสำหรับฝึกซ้อม กีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอลและสนามกรีฑา ซึ่งต้องใช้

สนามวอลเลย์บอลแทน จึงไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควร

- ไม่มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า
- สถานที่ไม่พอที่จะใช้จัดการเรียนการสอนและต้องการที่เรียนที่ไม่รบกวนเด็กอนุบาลที่นอนอยู่
- สถานที่เก็บอุปกรณ์ไม่สะดวกเท่าที่ควร

ข้อดี

- สถานที่และบริเวณรอบๆ สะอาดดี

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อควรปรับปรุง

- ข้อสอบไม่ตรงกับที่เรียนหรือบางเรื่องยังไม่ได้เรียน
- ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ใช้เหมือนกันทุกห้อง

ข้อดี

- มีการวัดผลและประเมินผลก่อนและหลังเรียน
- การวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม
- มีการวัดผลตามความเป็นจริง

- การวัดผลและประเมินผลเน้นการพัฒนาความพยายามและความตั้งใจในความสามารถที่ทำได้
- มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน ตรงตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
- มีการแจ้งผลการวัดผลและประเมินผลให้ทราบอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

สมมติฐานในการวิจัย

ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างไว้มากกว่าที่กำหนดคือ 300 คน แบ่งเป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 แบบสอบถามมีข้อความให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกในด้านความพึงพอใจ โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านกาารวัดผลและประเมินผล แบบสอบถามมีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติม นอกเหนือจากคำถามที่ปรากฏในตอนี่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการผู้วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ แล้วแปลงเป็นค่าร้อยละแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งที่เป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 แต่ละด้านตามเพศ โดยทำการวิเคราะห์ค่าที (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. นำแบบสอบถามที่ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาวิเคราะห์จัดหมวดหมู่และลำดับความสำคัญมาสรุปเป็นแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

1. การศึกษาลักษณะทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำนวน 300 คน แบ่งเป็นชาย 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นหญิง 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีระดับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.33

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 พบว่า โดยรวมทุกด้านกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$), ($S.D = .49$)

3. การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมาย

ข้อดี คือ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎ กติกา และสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดจนรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและมีความสามัคคีในหมู่คณะอันเป็นการส่งเสริมความมีคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และยังส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่แข็งแรง

ข้อควรปรับปรุง คือ ควรเน้นในส่วนที่ให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ข้อดี คือ เนื้อหาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ภัยของผู้เรียน อีกทั้งเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่าย

ข้อควรปรับปรุง คือ เนื้อหาที่นำมาสอนน้อยเกินไปทำให้นักเรียนไม่เข้าใจประกอบกับไม่มีคู่มือในการเรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อดี คือ มีจัดกิจกรรมได้หลากหลายทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และสอดคล้องกับหลักสูตร รวมถึงมีการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีคุณธรรม (รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย) และสามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะได้ ซึ่งก่อให้เกิดความสามัคคี

ข้อควรปรับปรุง คือ ในกิจกรรมบางอย่างให้เวลาน้อยเกินไป ควรให้เวลาในการฝึกซ้อม และปฏิบัติให้มากกว่านี้ ดังนั้นควรจัดเวลาให้เหมาะสม และไม่ควรสั่งงานภาคทฤษฎีมากเกินไป

4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน

ข้อดี คือ ครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับพลศึกษาเป็นอย่างดี มีวิธีถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย มีลำดับขั้นตอนชัดเจน มีความตั้งใจในการสอน เอาใจใส่นักเรียน เป็นอย่างดี เข้าสอนสม่ำเสมอ มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู สามารถให้คำปรึกษา นักเรียนด้วยคำสุภาพ

ข้อควรปรับปรุง คือ ครูผู้สอนควรมาสอนให้ตรงเวลาและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ แสดงความคิดเห็นระหว่างการเรียนการสอนบ้างและควบคุมนักเรียนให้ฝึกทักษะปฏิบัติโดยไม่ปล่อยให้เล่นกิจกรรมอื่น ๆ หากมีการลงโทษแต่ละครั้งต้องมีเหตุผล

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อดี คือ สถานที่และบริเวณรอบ ๆ สะอาดดี

ข้อควรปรับปรุง คือ อุปกรณ์น้อยเกินไป ควรซื้ออุปกรณ์ใหม่ ๆ ให้นักเรียนใช้บ้าง และบางครั้งก็ไม่อนุญาตให้นักเรียนยืม สถานที่เก็บอุปกรณ์ไม่สะดวกเท่าที่ควร ไม่มีบริการน้ำดื่ม ที่สะอาด ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย บางสนามอยู่ใกล้ห้องเรียนเด็กอนุบาลทำให้รบกวนการ นอนกลางวันของเด็กอนุบาล สนามไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ขาดสนามฟุตบอล และบาสเกตบอลและสนามกรีฑา ซึ่งต้องใช้สนามวอลเลย์บอลแทน

6. ด้านการวัดและประเมินผล

ข้อดี คือ มีการวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนอย่างยุติธรรม ตามสภาพจริง เน้นประเมินการพัฒนา ความพยายามและความตั้งใจตามความสามารถ มีเกณฑ์การวัดผล ที่ชัดเจน ตรงตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน แจ้งผลการสอบอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ข้อควรปรับปรุง คือ การวัดและประเมินผล ควรใช้เกณฑ์เหมือนกันทุกห้อง

อภิปรายผล

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 มีประเด็น อภิปรายดังนี้

1. จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง อ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

จำนวน 300 คน แบ่งเป็นชาย 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นหญิง 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีระดับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.33 จากการรวบรวมข้อมูลจำนวนนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 มีทั้งหมด 509 คน ในแต่ละระดับชั้น ก็มีจำนวนไม่เท่ากัน เมื่อนำไปเปิดตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน ได้จำนวน 226 คน แล้วไปคัดเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำให้เฉลี่ยจำนวนจากแต่ละระดับชั้นไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนเป็น 300 คน ทำให้ตัดสินใจเลือกนักเรียนแต่ละระดับชั้น ระดับละ 100 คน และเลือกนักเรียนที่เป็นเพศหญิงและเพศชายได้จำนวนที่เท่า ๆ กัน คือระดับชั้นละ 50 คน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาปีการศึกษา 2550 โดยรวมทุกด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$), (S.D. = .49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$), (S.D. = .63) ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$), (S.D. = .62) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$), (S.D. = .56) ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$), (S.D. = .75) ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$), (S.D. = .67) ด้านการวัดผลและประเมินผลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$), (S.D. = .85) ที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวและเป็นสาระการเรียนรู้ ที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมออกกำลังกายโดยใช้กล้ามเนื้อ และส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับกูด (1959 : 368) ซึ่งกล่าวถึง ความหมายของวิชาพลศึกษาไว้ว่า วิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนได้รวมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อทั้งหลายส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ซึ่งคล้ายกับที่กล่าวไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (2545 : 1-27) ที่กล่าวไว้ว่า สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพของตน และตัดสินใจเลือกปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเองอย่างถูกวิธี ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และความปลอดภัยของผู้อื่นและยังสอดคล้องกับสุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540:14 -15) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้องรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตยืนยาว กระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี และจากผลการวิเคราะห์ผลยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากด้านจุดมุ่งหมาย

เป็นอันดับแรก อาจเนื่องมาจาก นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ซึ่งหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีอารมณ์ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของผาณิต บิลมาศ (2522 : 256) ที่กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและบุคลิกลักษณะที่ดี สามารถสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจมีมนุษยสัมพันธ์ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลเมืองที่ดีและศรัทธาอาชีพของตน ซึ่งทำให้ง่ายต่อการอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนหญิงและนักเรียนชายได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพร้อม ๆ กัน นักเรียนชายส่วนใหญ่มักมีความสามารถและเรียนรู้ทักษะด้านกีฬาได้อย่างรวดเร็ว จึงช่วยสอนทักษะให้นักเรียนหญิงสามารถร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬาได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 320 - 326) ที่กล่าวไว้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ให้โอกาสนักเรียนปรับปรุงตนเอง ในด้านความถนัดเสมอ และที่สำคัญกิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่มีการเล่นเป็นกลุ่มเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีเล่น ร่วมกันเล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม กิจกรรมบางอย่างช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนด้านการวัดผลและประเมินผลนักเรียนหญิงมีความขยัน มุ่งมั่น และตั้งใจมาก ๆ ก็อาจทำให้ได้ผลการเรียนดีกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้การวัดผลและประเมินผลด้านทักษะครูผู้สอนส่วนใหญ่มักจะกำหนดเกณฑ์การผ่านทักษะด้านการเล่นกีฬา สำหรับนักเรียนหญิงต่ำกว่านักเรียนชายทำให้นักเรียนหญิงมีผลการเรียนใกล้เคียงกับนักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ สว่างโรจน์(2546: บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษา ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาพบว่า ในทัศนะของนักศึกษาชาย กับนักศึกษาหญิง ด้านการวัด และประเมินผลแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนด้านบุคลิกลักษณะ อาจารย์ผู้สอนและด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกันและยังสอดคล้องกับ ลุิกและชินแคลร์(1996:31- 46) ซึ่งได้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ไม่แตกต่างกันระหว่างเพศ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้จากเรียนรู้ สามารถใช้หลักการปฏิบัติตนที่ดีต่อการดูแลสุขภาพของตนเองได้ ตลอดจนมีความพึงพอใจต่อผลการวัดและประเมินผล การเรียนในวิชานี้ แต่ยังพบว่ามีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขและถือได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญนั่นคือ สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ของแต่ละโรงเรียนซึ่งต้องได้เสนอแนะให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เข้ามาช่วยแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทุกปีการศึกษา เพื่อไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของผู้สอน
2. ควรเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในด้านปัจจัยอื่นๆ ของนักเรียน เช่น อายุ ระดับการศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2545) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา

และพลศึกษา พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). การจัดและบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

จรินทร์ ธารินทร์. (2519). การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เจริญ ศาสตรเวหา. (2539). ความพึงพอใจของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอน

วิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

นิตยา สุวรรณศรี. (2538). หลักสูตรประถมศึกษา. อุดรดิตถ์ : สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.

บุญเจือ สุวรรณพฤษ. (2523). ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูพลศึกษา. วารสารสุขศึกษา

พลศึกษาและสันทนาการ. 1 (6) : 11 – 12.

ประภา ตูลานนท์. (2540). ความพึงพอใจต่อสภาพการเรียนรู้การสอนของนักศึกษาทางไกล

สายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่)

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ประพิมพ์พร โชคสุวัฒนสกุล และคณะ. (2539). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียน

มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต

วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. (2527). ประวัติและปรัชญาและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิจิตร เขาวนปรีชา. (2540). เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พิชิต ฤทธิ์เจริญ. (2544). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิศ เจริญพงศ์. (2528,กรกฎาคม-ตุลาคม). *การสอนพลศึกษาในโรงเรียน*. วารสารวิชาการ
4(2):30. สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2550.
- ไพรัช หิมเวช. (2545). *ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.บ. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาลาภ ป้อมสุข(2548). *ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี
ปีการศึกษา 2547*. ปรินญานิพนธ์ กศ.บ. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2536). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
_____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชัย ดิสสระ. (2537). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
เอ็กซ์เพรสมีเดีย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
_____. (2540). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สงัด อุทรานันท์. (2527). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาคู่มือ*. กรุงเทพฯ : เดือนการพิมพ์.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). *สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : มิตรภาพ
การพิมพ์และสตูดิโอ.
- สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546). *ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Brushett, Raymond James. (1999, April). Student Attitude and Behavior Change
Towards personal Wellness Through Wellness 1123 at BALIMORE Regional
High School. *Layfield Dissertation Abstract*. 34(02) : 134-A.
- Bucher, C.A. (1960). *Fundamental of physical Education*. St.Louis : The C.V. Mosby.

- Camille, B. and C. Rosalind. (1963). *Theory in Physical Education* : Aguide of Program.
- Good, C.V. (1959). *Dictionary of Education*. New york : McGraw Hill.
- Krejcie Robert V. and Morgan Daryle M. (1970, October). Determining Sample Size for Research. *Activities Educational & Psychological Measurement*. 30(3): 608.
- Luke, M.D. and Gary D, Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents Attitudes Toward School physical Education. *Journal of Teaching in physical Education*. P. 31–46
- Mros, Marilyn (1991 March) WA. Description of the Causal Attributions Made to perceived Teaching Behavior Across Three Elementary Physical Education *Dissertation Abstracts International* 51 : 3012–A.
- Nancy. Melnychuk. (1992). To ward Under Standing the Lived World of the physical Education Teacher in Curries lorn Implementation. *Dissertation Abstract International*. 52 (7) 3857 A; May, 1992.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). physical and Health Education Corricu lums : Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts*. 37(01) : 6080–A.
- Wallerstein, Harvey. (1971). *Dictionary of Psychology* : Maryland : Penguin Book Ine.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความพึงพอใจในการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทองต่อไป
3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจ รายการ (Checklist)
 - ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่
 1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
 2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
 3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน
 5. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 6. ด้านการวัดผลและประเมินผล
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(Open Ended)

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของนักเรียน การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวมเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ฉะนั้นจึงขอความกรุณา **ตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง**

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนที่สละเวลาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

นายธีระ สุภาวิมล

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง 1 เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในขณะตอบแบบสอบถาม

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

**ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา มีลักษณะเป็น
แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Sating Scale)**

มากที่สุด	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มีความตรงต่อเวลา	✓				

จากตัวอย่าง แสดงว่า นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจที่ครูสอนมีความตรงต่อเวลาในการ
สอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัด
เทศบาลเมืองอ่างทองที่มีต่อการเรียนการสอนสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
ปีการศึกษา 2550

คำชี้แจง โปรดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงระดับความพึงพอใจของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

ด้านจุดมุ่งหมายของสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม					
2. สร้างคุณลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬา					
3. ทำให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม					
4. ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล					
5. สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกาย					
6. ทำให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นกีฬา					
7. ทำให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น					
8. ให้นักเรียนเห็นคุณค่าการออกกำลังกาย					
9. มีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของการเล่นกีฬา					
10. ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ช่วยส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน					
2. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนตลอดไป					
3. มีเอกสารคู่มือ ตำราประกอบการเรียนการสอน					
4. เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียน					
5. เนื้อหาที่เรียนทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข					
6. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน					
7. จำนวนชั่วโมงที่เรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
8. ความรู้ในด้านกีฬาไทย และกีฬาสากล					
9. เป็นความรู้ที่นำไปใช้ออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้					
10. ได้รับความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา มารยาท ที่จำเป็นต้องเรียนรู้					

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง					
2. ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะ					
3. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน					
4. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความปลอดภัย					
5. ดูแลและแนะนำการฝึกหัดทักษะอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง					
6. มีการชมเชยสนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียนในการแสดงออก					
7. ทำให้นักเรียนออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง					
8. นักเรียนได้ฝึกทักษะกีฬาที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน					
9. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
10. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา					

ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน					
2. แต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
3. เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านการมีระเบียบวินัย					
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
5. มีความตรงต่อเวลา					
6. ให้ความยุติธรรมแก่เด็กนักเรียนทุกคน					
7. มีสุขภาพจิตดี ในเย็น รับฟังเหตุผล					
8. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะ					
9. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ สนุกสนาน					
10. สามารถให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักเรียนได้					

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่จัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการนำอุปกรณ์กีฬามาใช้เรียนหรือฝึกซ้อม					
2. สถานที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา					
3. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน					
4. สถานที่สำหรับออกกำลังกายในร่มมีเพียงพอต่อการออกกำลังกาย					
5. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีและมีมาตรฐาน					
6. อุปกรณ์กีฬามีจำนวนเพียงพอกับการเรียน					
7. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย					
8. สามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน					
9. สนามกีฬาเป็นสัดส่วนเหมาะสมในแต่ละชนิดกีฬา					
10. สนามกีฬาหรือสถานที่เรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน					

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน					
2. การวัดผลและประเมินผลเน้นความก้าวหน้า ความพยายาม และความตั้งใจ					
3. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
4. มีการเก็บคะแนนด้านต่างๆ เช่น การเข้าเรียน การแต่งกาย ความสนใจเรียน					
5. มีการวัดผลที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น					
6. แจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบล่วงหน้า					
7. แจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้ง					
8. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล					
9. มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
10. ระดับคะแนนเป็นตัวชี้วัดที่แท้จริงของนักเรียนได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน

.....

.....

.....

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

6. ด้านการวัดผล และประเมินผล

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายสมชาย ไกรสังข์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายมนัส ครอบญาติ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล
3. ชื่อ นางขวัญใจ ต้นสุวรรณ
ตำแหน่ง ครูเชี่ยวชาญ
สถานที่ทำงาน คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายธีระ สุภาวิมล
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤศจิกายน 2503
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	44/1 ซอยสะพานแดง ถนนเทศบาล 1 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 14000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ข้าราชการครู ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	สำเร็จการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนวัดอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2518	สำเร็จศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์ วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2522	สำเร็จศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์ วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2525	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง สาขาวิชา พลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2533	สำเร็จการศึกษาระดับศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไปวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2546	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู สาขาการศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2551	สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิตสาขา วิชา พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ